

The
VAIDYESHWARAN

විද්‍යාගාර අඟි 92 පිටුවකි.

DECEMBER

1954

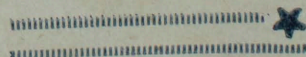

University of Jaffna

373

VAN

250146(AR; Main)

214-1187

11-11-11

373
R. AM. AR

2007

THE
VAIDYESHWARAN

373
VAN

THE MAGAZINE

OF THE

R. K. M. Vaidyeshwara Vidyalaya

JAFFNA

University of Jaffna

250146

Library

ARCHIVES

250146

VOL. VI.]

DECEMBER, 1954

[No. I.

250146

THE MANAGING BOARD

Joint Editors : MR. S. THURAISIGHAM, B. A.
VIDVAN A. KANAGASABAI

Manager : MR. T. SEENIVASAGAM

Advisory Committee : MR. C. VYRAMUTHU, B. A.
MISS. P. SABARATNASINGE, B. A.

CONTENTS

Page

MESSAGES :

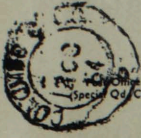
1. The President of the Ramakrishna Math & Mission & The President of the Ceylon Branch	iii
2. Mr. M. P. Thooran ...	iv
3. Mr. K. Kanagaratnam...	v
College Song ...	vi
The Holy Mother—Srimath Swami Yatiswarananda	1
The Principal's Report ...	7
At the Professional Crossroads ...	15
The much maligned Science ...	17
Beauty and Beast ...	18
My Impressions of the Educational Tour	20
Opening Ceremony of the New Hall	24
My School Twenty-five years hence	25
The Visit of the Premier to Jaffna	26
The Happiest Day in My Life	27
Our School Carnival and Raffle	28
An Adventure in the Forest	29
Autobiography of a Black Board	30
My Class Mates ...	31
My Experiment in Home Science ...	32
வைத்தீசுவர வித்தியாலய புதிய கலாமண்டபம்—எல். பி. சாமி	34
வித்தியாலயக் கலாமண்டபத் திறப்புவிழா—ஈழகேசரி	36
பயனுள்ள கல்வி—ஸ்ரீமத் சுவாமி சித்பவானந்தர் ...	41
ஓதாது உணரும் சமரசம்—தர்மசக்கரம் ...	44
கவிமணி மறைந்தார் ...	47
ஒரு தமிழ்த் தொண்டன் ...	49
எல்லோரும் ஓரினம் எல்லோரும் ஒருகுலம் ...	52
பெண்ணின் பெருமை ...	53
பூமிதானம் ...	55
வாசிகசாலையும் கல்விச்சிறுகும் ...	57

ARCHIVES

சுபீட்சமாய் வாழ்வோம்	...	59
கடற்கரையில் அன்றொருநாள்	...	61
சமூகசேவை	...	62
இந்து மாணவர் கழகம்	...	63
Report of the Scout Group	...	65
The Annual District Rally & Reunion of Scouts		67
Nagamuthu House	...	68
Vipulananda House	...	69
Vivekananda House	...	70
Sharvananda House	...	71
The Inter-House Sports Meet	...	74
Inter-Collegiate Soccer and Cricket	...	75
Principal's Notes	...	75
Examination Results	...	77
Report of the Vaidyeshwara Vidyalaya Teachers' Guild, 1953		81
Report of The Teachers' Guild, 1954	...	83
Old Students' Corner	...	84
Staff, 1955	...	86
Calendar	...	88
Editorial Notes	...	89

ILLUSTRATIONS

Sri Sarada Devi and Opening Ceremony	...	Frontispiece
Swamis being received at the Airport	}	Page 8
Homa in progress, and Principal reading Report		
Pooja dance, Swami Chidbhavananda speaking at the Holy Mother's function	}	Page 36
Scouts and Cubs and our Tourists		
Athletic Champions and Football team		Page 64
		Page 73

J. N. B 37740 GOVT. PRESS, CEYLON.

CEYLON

TELEGRAPHS

TELEGRAM

Address:

No.

2650

PREMATHANANDA RAMAKRISHNA MISSI

COLOMBO 6 ..

TO OFF

This form must accompany any inquiry respecting this telegram. In Foreign telegrams the figure following the office of origin is the date the telegram was handed in.

OFFICE STAMP

CHARGES TO PAY IF ANY: R

RECEIVED
HERE AT

NON

BY

SENT AT

TO

BY

PREFIX

CODE

OFFICE OF ORIGIN

ROUTE

OFFICIAL INSTRUCTIONS

WORDS

O NB BELURMATH 11 11/13

HANDED
IN TIME

WISH VAIDYESHWARA VIDYALAYA ALL SUCCESS .. SANKARANANDA
VIRESWARANANDA ..

Particulars below this line are meant for official reference only.

தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம்

(THE TAMIL ACADEMY)

போன் : 84464

கலைக்களஞ்சியக் காரியாலயம்

ம. ப. பெரியசாமித்தூரன்
பிரதம ஆசிரியர்.

சர்வகலாசாலைக் கட்டிடம்

சென்னை-5. 13-10-1954.

அன்புடையீர்,

வணக்கம். புது மண்டபத் திறப்பு விழாவிற்கும் அன்னை சாரதாமணி தேவியாரின் நூற்றுண்டு விழாவுக்கும் அழைப்புக் கிடைத்து மகிழ்ந்தேன். அறிவிற சிறந்த சான் றோர் பலர் இவ்விழாக்களில் கலந்துகொண்டு சொற்பொழி வாற்ற இசைந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே விழாக்கள் மிக்க சிறப் பும், பயனும் அடையுமென்பதில் ஐயமில்லை. அவைகள் இனிது நடைபெற இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

தங்கள் அன்புள்ள,

பெ. தூரன்.

பிரின்சிபால்,

வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயா,

யாழ்ப்பாணம் டவுன்,

இலங்கை.

V
K. KANAGARATNAM

5, DAWSON ROAD
COLOMBO 5

14th October 1954.

My dear Ambikai Pakan,

I have received an invitation from the President and Members of the Building Fund Committee of the Ramakrishna Mission Vaidyeswara Vidyalala for the opening ceremony of the New Hall on Saturday. You are the real Architect of this fine institution and hence I am addressing this letter to you. From an obscure position, after the death of the late Mr. Nagamuttu, you have brought it to the forefront, and today it serves a very useful purpose in imparting education to a very large number of children in the locality, including Muslims who would have been otherwise deprived of all educational privileges.

I have no doubt that the institution will grow from strength to strength under your able guidance and control.

I regret my inability to be present at the ceremony owing to the sittings of the Bus Commission here.

With kind regards,

Yours sincerely,

K. Kanagaratnam.

S. Ambikai Pakan Esq.,

Principal,

Vaidyeshwara Vidyalaya,

VANNARPONNAI.

வைத்தீஸ்வர வித்யாலயம் வாழ்த்துப்பா

I

வீறுகொண்ட விவேகானந்த வேதஞானக்களஞ்சியத்தைப்
பேறுகொண்ட இராமகிருஷ்ண பேரருட் செல்வத்துடனே
சாறுகொண்டு பார்முழுதுந் தானஞ்செய்து வேறுளகைம்
மாறுகொள்ளா வைத்தீஸ்வரக் கல்லூரி வாழியவே.

II

சாதிமத பேதமற்ற சமரசசன் மார்க்கநெறி
மேதினியிற் கால்கொளவே மெச்சுகாவி பச்சை நீலம்
நீதிவளர் மூவார்ண நீள்கொடியும் குண்டலியென்
ருதியுள இலாஞ்சனையும் அடிகளாரும் வாழியவே.

III

நன்னெறியோர் ஏத்துகின்ற நாகமுத்து செய்தவமும்
தன்னடிசேர் சர்வானந்தர் விபுலானந்த ரிதயபூர்வப்
பொன்னருளும் கல்லூரிப் பொலிவெய்த முதல்வருடன்
இன்றருளும் வைத்தீஸ்வரன் இருங்கருணை வாழியவே.

வித்துவான் பொ. கனகசபை.

SRI SARADA DEVI

SWAMI YATISWARANANDAJI
opening the New Hall by lighting the lamp.

THE HOLY MOTHER

[The inaugural address delivered by Srimath Swami Yatiswaranandaji at the Holy Mother Centenary Celebrations held at the Vaidyeshwara Vidyalaya on 17-9-54.]

Since the beginning of December, 1953, I have been fortunate in taking part in the Holy Mother's Birth Centenary Celebrations in various parts of India. Today, I have the great privilege of inaugurating the Holy Mother's Centenary Celebration under the auspices of the Ramakrishna Mission Vaidyeshwara Vidyalaya. It is most auspicious that this celebration is the first great public function being conducted in this grand new hall of the Vidyalaya which I had the honour of declaring open only yesterday. I am indeed marvelling to see how the Holy Mother's glory is being manifest more than ever here as well as in several other parts of the world.

The Holy Mother's Contribution to Sri Ramakrishna's Spiritual Current

The mighty Spiritual current that originated with the advent of Bhagavan Sri Ramakrishna in the far off temple of Dakshineswar, near the city of Calcutta, has been inundating India and Ceylon, and has also been flowing to many foreign lands, fertilising the spiritual life of an ever increasing number of men and women, many of whom are coming to look upon India as their spiritual motherland.

The glory of Sri Ramakrishna, who became a tremendous channel for the manifestation of the Divine Power working for the good of mankind, is acknowledged by all. But little is known of the great contribution that was made by Sri Ramakrishna's

divine consort, Sri Sarada Devi, the Mother of the Ramakrishna Sangha.

All her life Sri Sarada Devi kept her unique Divine Power, hidden from view. She was satisfied in remaining in the background, but she silently and substantially added her spiritual current to that of the Master, thus helping in inaugurating a new age, that is bringing a new spiritual awakening in many parts of the world. The monk-husband knew the greatness of the nun-wife when he said, "She is Sarada, Sarasvati; she is full of the rarest wisdom; she has come to impart knowledge to mankind."

With the turning of the new century, the glory of the Holy Mother is becoming more and more manifest. It is, therefore, no wonder that an unbelievably large number of persons, particularly women, are coming to be drawn more and more towards the great ideal she lived during her life-time.

The Blessed Touch of the Holy Mother

Some of us, young men, had the good fortune of touching the Blessed Feet of the Holy Mother. Along with many fellow devotees, young and old, we used to go to the Baghbazar Math, the Udbodhan Office, which was at the same time the Holy Mother's home. She occupied the upstairs of that building and stayed there with her women companions, attendants and devotees. The Holy Mother used to sit thickly veiled with her face entirely hidden from view, her feet alone being seen. We all felt blessed by offering flowers at the Holy Feet which were worshipped by the Master himself.

The most vivid mental picture I have of the Holy Mother, I got on a most auspicious morning. Some

of us, young college students, were preparing ourselves for joining the Ramakrishna Order. We used to spend our week-ends at the Belur Math, the Headquarters of the Ramakrishna Order, where the great monks, the disciples of Sri Ramakrishna, used to treat us as their own and won our hearts by their unbounded, self-less love.

The Belur Math is situated on the western bank of the Ganga, while the Baghbazar, which forms the northern part of Calcutta, lies on the eastern bank. One Monday morning, as I was about to return to Calcutta for joining my College, the monks asked me to take some vegetables of the Belur Math garden and, offer them to the Holy Mother on my way. I considered this opportunity a blessing and accompanied one of the senior monks of the Order to the Holy Mother's house. As we entered the shrine-room, we found the Holy Mother standing without her veil. She had just finished her daily worship and looked divine, her face radiating unbounded sublimity, compassion and bliss. The senior monk introduced me as a spiritual aspirant wishing to join the Order. The Holy Mother was greatly pleased. As I offered the vegetables to her putting them on the floor and bowed down to her, touching her feet with my forehead, she placed her hand on my head by way of blessing me. Her very touch was uplifting. Whenever I think of her, I remember that blessed moment and wish and pray that she may bless us all, her daughters and sons, and enable us to realise something of her divine glory.

The Holy Mother—A Unique Manifestation of the Divine Mother of the Universe

The Holy Mother had a rather frail body but with an indescribable divine face. I am reminded of an incident. During the Holy Mother's stay at Benares, a lady who had heard about her, came to offer her respects to her. At that time Golap-Ma, who was one of the constant companions of the Holy Mother and who possessed an impressive personality, was staying with her. Taking Golap-Ma to be the Holy Mother, the new lady bowed down to her. Recognising the mistake, Golap-Ma asked the new-comer to make her obeisance to the Holy Mother. The Holy Mother was in one of her light moods, and said, without contradicting Golap-Ma, that what the lady had done was all right. The new lady got somewhat perplexed and did not know what to do. Feeling somewhat annoyed Golap-Ma told her sharply, "My child! Haven't you got the eyes to see the divine face of the Mother and recognise her?" Hearing these words, the lady got a new light. She went up to the Mother, saluted her with great devotion and received her blessings.

During my stay in America, I went to buy a frame for the picture of the Holy Mother as we knew her. The lady in charge of that department looked at the picture intently and seemed to be greatly impressed. She asked me in a touching way, "Is this your mother?" Without any hesitation I replied, "Yes", but I knew in my heart of hearts that she was more than an earthly mother. She was the unique manifestation of the Divine Mother of the universe, born for bringing light, knowledge and devotion to all her children.

I am reminded of an old lady, who was living in

that part of the country where Sri Ramakrishna and the Holy Mother were born. Witnessing the honour and devotion which the devotees, rich and poor, showered on the Holy Mother, she one day said, "Do you know that there was a talk of my being married to Sri Ramakrishna? Had I been married to him I too would have become your Holy Mother and would have received all the worship and adoration that were being offered to Sarada." The poor lady did not know that the Holy Mother was great not only because she was the divine consort of Sri Ramakrishna, but of her own right as a special manifestation of the Divine Mother of the universe born to uphold the glory of the supreme spiritual truths, and to carry on the spiritual mission inaugurated by the Divine incarnation of this age, and a spiritual awakening to mankind. Not only the Master but also she herself knew about her divine nature and mission. Once she said, "This body is a divine body. Do not make any distinction between Sri Ramakrishna and me. Sri Ramakrishna has left me behind to manifest the Motherhood of God to the world."

The Incomprehensible Greatness of the Holy Mother

During her early days after the passing away of the Master, even some of the disciples of Sri Ramakrishna could not recognise her glory fully. That is why we find Swami Vivekananda writing to his brother disciples, "You have not understood the wonderful significance of Mother's life, none of you. But gradually you will know. Without Sakti, the Divine Power, there is no regeneration for the world.....Dear brother, you understand little now. But by degrees you will come to know it all. Mother has been born to revive

that wonderful Sakti in India, and making her the nucleus, once more Gargis and Maitreyis will be born into the world."

As Swami Vivekananda had predicted, many of his brother-monks came to realise the Holy Mother's greatness in course of time. Swami Saradananda, one of the greatest of the Master's disciples, and the renowned author of "Sri Ramakrishna, the Great Master," wrote in his Ramakrishna-Sangha-Stotra, "Like Sri Ramakrishna, I salute her who is the embodiment of the Knowledge Supreme." Another disciple, Swami Abhedananda, in his hymn to the Holy Mother says. "Absolutely pure was your life, pure your conduct, I offer my salutations to you, the embodiment of purity itself. O Mother Sarada, Destroyer of misery, Saviour of Dharma in every age, do you grant us divine love and devotion."

Let us all pray that Bhagavan Sri Ramakrishna and Holy Mother may bless this celebration and bring spiritual uplift and joy to all of us who have gathered here to offer our hearts' devotion at her Blessed Feet.

Principal's Report read at the Opening Ceremony of the New Hall

Mr. President, Revered Swamijis and Friends,

It gives me great pleasure to welcome you all on behalf of our college and the Building Fund Committee to our midst on this great occasion. This occasion is great not only because we have completed an important stage in our building programme but because of the presence of the distinguished monks of the Ramakrishna order in our midst.

It was when Swami Asanganandaji was last in Jaffna that we decided to invite Swami Yatiswaranandaji and Swami Chidbhavanandaji for the opening ceremony. I was indeed very happy on this decision for I had known these two distinguished sadhus from the time I was a student in Madras. Swami Yatiswaranandaji was then head of the Mylapore Math and I had the good fortune of coming into close contact with him. In spite of the arduous duties as the head of the second important Math of the Ramakrishna Mission, he found time to spend long hours in meditation and prayer, and as a result of this he radiated peace and joy around him. When I heard later that he had left for Germany I could not believe it, for I had known him as a Sannyasin strict in his observances and orthodox in his ways. It must have been at the call of duty, that he left for Europe to spread the Gospel of the Master. Recently I listened to a Radio talk by Dr. Raghavan of the Madras University, who recently returned from a tour of Europe, on the influence Indian thought on Europe. In this talk he paid glowing tributes to the work done by the monks of Ramakrishna Mission in Europe, making pointed reference to the

effect of the stay of Swami Yatiswaranandaji in Germany. All lovers of Indian wisdom must be grateful to the monks of the Ramakrishna Mission who are the real ambassadors of India abroad. To have influenced the thought and outlook of thinkers and men of letters like Aldous Huxley and Christopher Isher Wood is no mean achievement.

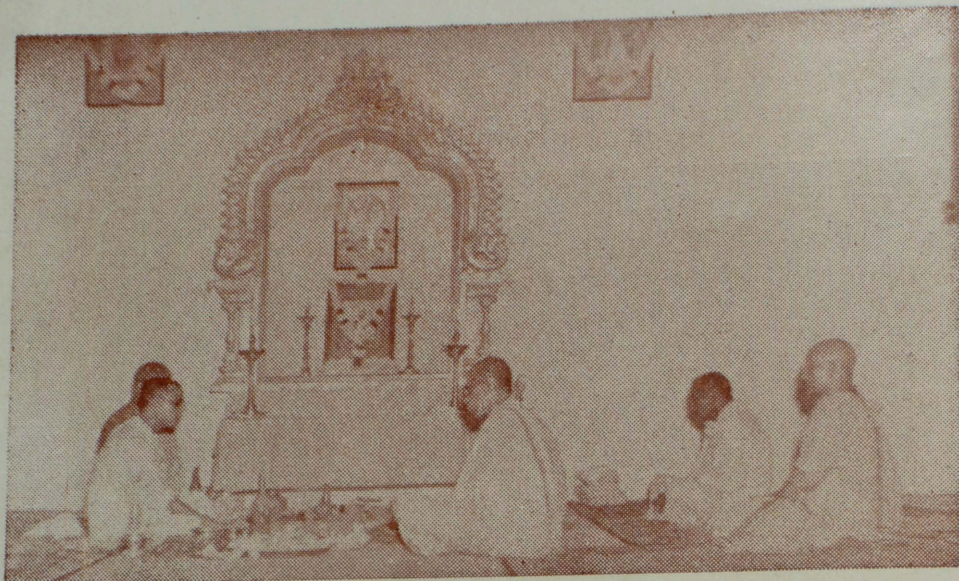
Swami Chidbhananandaji needs no introduction to the Tamil speaking public. Though this is his first visit to Jaffna, the people here have come to know and admire him through his writings and radio talks. As a result of his untiring efforts he has stemmed the tide of irreligion in Tamil Nadu. His Thabovanam at Thruparathurai stands as an ideal for the other madams in South India. His Anthar Yogams have given solace to a large number of men and women engaged in worldly affairs. Those who have read his Dharma Chakaram will know how systematically and thoughtfully he plans his activities. We are, therefore, very thankful to him for having found the time to come to Ceylon in the midst of his multifarious duties.

We offer a special welcome to Swami Prematmanandaji on his first visit to us after assuming duties as the Vice-President of the Ramakrishna Mission (Ceylon Branch). It is thirty years since he joined the mission and all those years he has resisted many calls from Ceylon from his brother monks. He came to Ceylon last year at the call of the Lord of Kataragama and from the turn of events it looks as if He brought him with a definite purpose; and during these thirty years he served the mission so loyally and wholeheartedly that several members of the Mission have told us that he has been the best gift of Ceylon to the order. He has assumed duties at a difficult time but

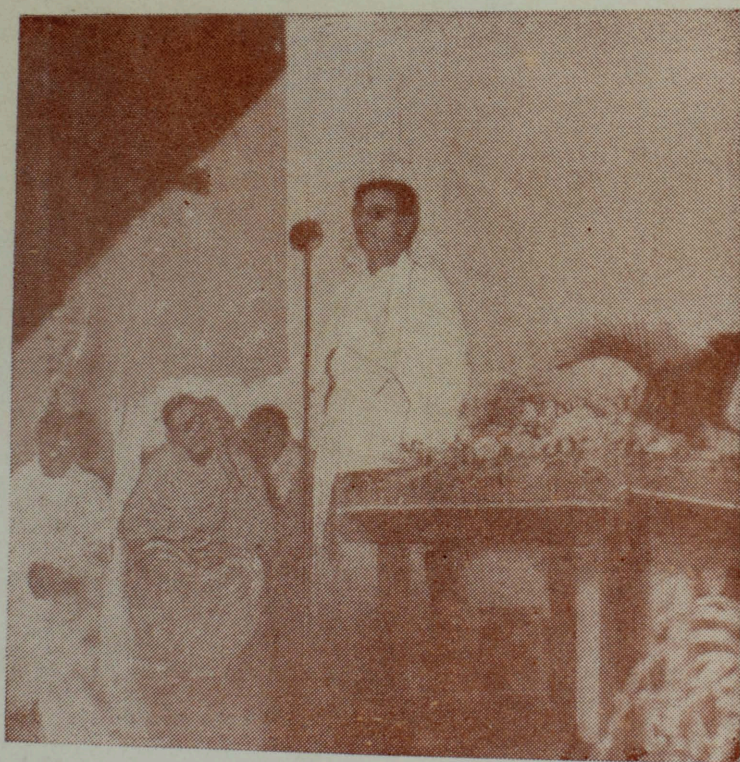

SWAMI YATISWARANANDAJI
AND SWAMI CHIDBHAVANANDAJI

being received at the Air - Port by Swami Prematmanandaji
and Members of the Building Fund Committee.

HOMA IN PROGRESS

THE PRINCIPAL PRESENTING
HIS REPORT AT THE OPENING CEREMONY

he can rest assured that we in Jaffna will give him all possible support.

All here on the platform today are essentially men of religion. When we wanted a friend to speak at this function our thoughts immediately went to Mr. Nagalingam, who is this year's President of the Madras Saiva Siddhanta Samajam. He has spent a life time in the study of Tamil and Saiva Siddhanta philosophy and this recognition came to him not a day too soon. He has great respect for the Ramakrishna Mission and never fails to praise its many sided activities.

We are glad that Swami Natarajanandaji has once again assumed duties as the General Manager of Ramakrishna Mission Schools after a short stay in India. He has been in intimate contact with the educational activities of the Ramakrishna Mission for a long time both as teacher and manager and what is more, he had been trained for educational work by the great educationist Swami Vipulananda. One of the valuable documents in my possession is a post-card written by him from Nattarampalli last year on reading about the success of our Festival of Arts. The following extract from his card will show how much he is interested in this work and how he encourages his teachers :

“Although I am out of Ceylon, I wish and pray for the welfare of our educational institutions in the Island. Please remember me to Mr. Vyramuthu, Mr. Seenivasagam, Mr. Vytilingam and all other members of your staff. I do appreciate the teamspirit prevalent among members of your staff and their devotion to duty. I am sure it is these qualities that go to make up for the success of

any noble enterprise. May Vaidyeswaran bless you all and may He guide you all so that the Vidyalaya may go from strength to strength until it becomes the leading model educational institution not only in Jaffna but also in the whole Island."

Our Building Programme

It is time that I told you something of our building programme. You are all aware that last year we had a Festival of Arts and Raffle and that we realised a sum of Rs. 86,000. When the Festival of Arts Committee met on the 23rd December, 1953 to pass the accounts it was decided to convert that Committee into a Ramakrishna Mission Vaidyeshwara Vidyalaya Building Fund Committee to assist the Vidyalaya in its building programme. With the permission of the Ramakrishna Mission (Ceylon Branch) the funds were transferred to this Committee. This Committee is composed of the following eminent men.

Patrons : Srimath Swami Asanganandaji
Dr. S. Subramaniam

President : Dr. C. Gurusamy

Vice-Presidents : Sam. A. Sabapathy, Esq.
Mudlr. C. Muthuthamby
C. Suriyakumaran, Esq.

Secretaries : S. Ambikaipakan, Esq.
Dr. K. C. Shanmugaratnam

The Treasurers : M. R. Karalasingham, Esq.
C. Vyramuthu, Esq.

The other Committee Members are :

Srimath Swami Kutasthananda
Kathi M. M. Sultan, J. P.

K. Navaratnam, Esq.
Muhandiram V. Mahesan
Dr. S. Rajanayagam
L. P. N. Singam, Esq.
T. Murugesapillai, Esq.
K. Sathasivam, Esq.
A. Ambalavaner, Esq.
V. Kanthappa Chettiar, Esq.

When the Committee met for the first time the important question to be decided was where to begin. After considering the various requirements of the college it was decided to make a start with the re-building of the Hall. This decision was arrived at as the Hall which was put up almost thirty years ago needed immediate attention. The wooden posts that supported the roof could not be allowed to stand any further without fear of accidents. The recurrent cost of thatching the roof with cadjans was another problem. Apart from the cost there was the problem of a leaking roof. All these considerations led to the dismantling of the old Hall.

The old Hall inspite of the above mentioned shortcomings has had a glorious history. Before the Town Hall was put up it was the only hall in the city which could accommodate a thousand people. In addition the accoustic properties of the Hall were excellent, and naturally there was a great demand for it. National leaders like Mahatma Gandhi and Pandit Jawharlal Nehru and men of religion like Swami Madhavanandaji, Swami Vireshwaranandaji, Kunrakkudi Adigal and Suddhantha Bharathiar have spoken from its platform. Musicians like Tiger Varadachariar, Chittur Subramaniampillai and Nathaswara Vidwan Rajaratnampillai have performed in it. Further

many religious and literary conferences have been held in it. It is our hope that the new Hall would be equally useful to Jaffna as the old one.

Having decided to rebuild the Hall, the next problem to decide was whether it was to be a hall only or whether classes also were to be held in it. Taking into consideration the pressing need for accommodation for classes, we decided that the new Hall too should serve a dual purpose as an assembly hall and as class rooms. The space between the pillars will always be vacant and assemblies will be held in it daily. Classes will be accommodated in the wings. To ensure that proper materials were used we decided to have the work carried out under our supervision. At this stage we required a person who would give us technical advice and supervise the work. Fortunately for us this help came to us in the person of Mr. K. Sathasivam who is an old boy of the college. He has had wide experience of construction work as an Engineering Assistant in the P. W. D., Malaya. While in Malaya, he associated himself with many religious activities and had imbibed the spirit of service. We see this spirit in the activities of the Hindu Sanmarga Sangam of which he is a joint secretary. In spite of the fact that he was convalescing after a severe illness he has supervised the building operations most conscientiously by being on the spot daily. If he erred at all he erred on the side of caution saying that public buildings were to last for generations and as such no risks should be taken. We cannot adequately thank him for his services which he gave as a labour of love. May he be granted long life and health to serve the Vidyalaya and the people of Jaffna.

Another friend who gave valuable advice in our building operations is Mr. K. Navaratnam. He is a

keen student of Art and he placed his knowledge at our disposal ungrudgingly. The shrine which you see on the platform has been planned by him and an image of Lord Nataraja is being made under his supervision. We hope to install the image on the next Thiruvathirai day.

I must place on record our appreciation of the services of the head mason, Muthucumaru and head carpenter Chelliah both of whom have done a good piece of work with their able assistants in record time. The work on this Hall was started on April 14th this year and they have now completed not only this Hall but also an extension of 50 feet to the laboratory and the Domestic Science Block.

All these buildings have cost us over Rs. 70,000. Friends have asked us why we have not put up an upstairs block on the site of the Hall. We have not done so because of the cost. But the foundation has been laid to carry another floor and when funds are available the work could be started. We thought it advisable to start on a modest programme and complete it than to embark on an ambitious programme and leave the work half done.

As principal of this college, I must pay my tribute to the President and members of the Building Fund Committee. They have given us all possible assistance and helped us in every possible way. No one could wish for a better committee to work with.

I shall be failing in my duty if I do not place on record the services rendered by Mr. Vyramuthu, the Vice-Principal of the college and Joint Treasurer of the Committee. In spite of his indifferent health he not only kept the accounts but spent all his spare time in supervising the building operations. He has dedicat-

ed his life to the service of the Vidyalaya and it is no exaggeration to say that he spends his day in working for the Vidyalaya and he dreams about it at night. I must also thank the members of the staff who have taken a keen interest in the building. I wish to place on record the help rendered by Mr. Mailvaganam in supervising the work, and Mr. Ganesharatnam in keeping accounts.

Inspite of our enthusiasm for this work, we have at times felt the strain of carrying on the building operations along with our normal duties at college. But this strain sat lightly on us as wherever we went we found people extraordinarily helpful. It gives a great pleasure to acknowledge the help rendered by the officers of the Forest Department, especially the Divisional Forest Officer Mr. M. Namasivayam.

We cannot rest satisfied with what we have achieved as much remains to be done. Our aim is to have a series of permanent buildings right round the compound with a quadrangle in the centre. The building which faces the quadrangle ought to be removed at the earliest opportunity. Further, Education in our schools has been too bookish and has not catered for the various aptitudes of the pupils. All are agreed that we should give a practical bias to our education but this means heavy investment by way of accommodation and equipment. A start in this direction has to be made whatever the difficulties may be.

All these require funds and I appeal to you to continue to give your support as you have done in the past. We on our part would strive to be worthy of the confidence you have placed in us.

At the Professional Crossroads.

The G. C. E. Examination brings the youth of our island to the cross roads where they have to make the momentous decision as to which professional road they shall choose. Where there is social planning the choice is less difficult. But where they are left to guess and speculate and to find for themselves, a great deal of sight and circumspection becomes necessary.

Very often, we find students or rather those who have left school, being at a loss as to what career they should choose. They had been very good at all the subjects taught at college and now have got into the world to find a living for themselves. There are in our country a few training colleges, training students in agriculture, dairy farming, irrigation, teaching and so forth. Naturally any one is at a loss which one of these to choose. The choice at present is not very wide, and involves one in a ruthless competition. At home, the elders have had many discussions. There has been much deliberation, but no suggestion was found to be appropriate. What really happens is a part of one's life time is wasted in cogitating on what profession one should choose.

After all the wastage in his plight and wild goose chase, Mr. X applies for a teacher's post and he gets it; but alas only to his temporary satisfaction. By nature Mr. X is a quiet person and his hobby has always been to make small useful articles with mechanical tools. When he is left amidst a number of naughty little boys, he gets such a terrible headache that he gets into a temper. Of course, I need not write the rest as we know what happens next!! Mr. X proves a bad teacher, the Principal always finds faults with him and he has a very dissatisfied life and is on the lookout for a different job.

Then there is the case of Mr. A. As a student he was good in Chemistry and Physics. His teachers and colleagues very often used to call him Dr. A as he was a patient boy and took great delight in rendering first aid to a sick mate or in dressing a wound. He had even prepared a beautiful First Aid box at home. In the end, his father who was a village school master, now an honest man, sincerely wished that his son too should follow his foot steps,

He refused or was unable owing to financial considerations to send Mr. A to the Medical College, and poor Mr. A had no other choice but to do as father bade him. Unlucky Mr. A followed the noble profession all right, but in his life he never found complete satisfaction and he could not shine as his father expected. Neither of them was satisfied in the end.

Such cases are only too many. Very often young people are attracted by certain professions; though they have the required qualifications when they enter, later they find they have to work very hard or sit for certain examinations. Otherwise they are left in the lowest grade while others rise higher and draw better salaries. Poor ones—they are not inclined to study now and waste away, feeling sorry for themselves. Having entered a career in order to satisfy their own whims and fancies they are afterwards left in the lurch.

Such mishaps in life are overcome by those wise youths who decide to choose a particular profession and then continue their studies in such a manner as to profit by them later. Let one who has the means to be a trader join the commercial firms. Instead if he goes on trying to solve geometrical and algebraical problems, he is sure to find himself a poor trader!

It is always the duty of the parent or guardian to watch for signs in the aptitudes of students for particular studies and train a student accordingly. For example, if a boy gets good marks in art, and dislikes sums or literature, it is very unwise to compel him to memorise all kinds of theorems, or to ask him how many days will A take to do a certain work which B will do in 4 days. He may one day shine as a famous artist if he utilises all his time in art and learns under a good instructor.

When a person chooses a career, he should love it and become attached to it. He should never be “a square peg in a round hole.”—Then, as a rolling stone gathers no moss, one who is often changing his position gains neither experience nor skill.

As human beings are adapted to movement, we should take up to some work or other, at least as a form of exercise even if we have the means to live without doing any work. Laziness will bring disease and premature death. As pointed out already, in

our unplanned society, in choosing a profession we should note several points. First—whether it will be an appropriate one to which we can apply the knowledge already acquired. Secondly, if it will support us throughout our life time and thirdly whether we will love it and stick to it always.

THAIYOOB MOHIDEEN,
S. S. C.

The Much Maligned Science

Many thinkers both in the East and in the West like Rousseau, our beloved Mahatmaji and others have advocated a return to nature. Such a return involves our giving up the present civilization made up for the greater part of machines and other Scientific inventions. Can we so easily dismiss Science and forget all our Scientific achievements ?

What is the value of Science to us in our daily life ? Science lifts up the veil of nature and peeps into the mysteries of the universe, which long remained undiscovered. The victories of Science in the discovery in the physical world are marvellous. We live, see, and hear in an age of Science. Wherever we cast our eyes, we see the inventions and achievements of Science. We feel the influence of Science every second. Indeed it is so much with us that we are unable to distinguish life from Science. Civilized life means, living in an age of Science.

Science provides a man everything that he needs, and man rolls in luxury with cars, televisions, helicopters,.....and so forth. The modern city is planned and made scientifically, and science decorates it, protects it, maintains it, and feeds it. Houses and streets blaze with lights due to electricity. Machines filter and supply water. It is the efforts of science that make a train run, an aeroplane fly, and the wireless to operate. The machines are capable of doing much work which has brought comfort, luxury, and safety to man. This is what the machines say:

“We can pull and haul and push and lift and drive,
We can print and plough and weave and heat and light,

We can run and race and swim and fly and dive,
We can see and hear and count and read and write".

Such are the capabilities of the machines.

Science has scanned the skies measured the ocean, flown over mountains, and had conquered all the hidden treasures of nature. It restores eye sight to the blind, hearing to the deaf and legs to the lame. Songs and talks are relayed to all parts of the world and people hear it as if they are in the presence of those who sing and talk. Offices are air conditioned. Electric lifts carry people to the upper storeys. X-ray and penicillin treatments are available to man through science. Science has systematised our ideas, changed our outlook, killed superstitions and changed our ideas. For good or bad in our daily life, we feel the value of science. Most of our articles which bring us luxury and comfort are the products of science. Science also does cooking, cleaning, dyeing, hair dressing, tailoring and various other activities. From the pen I hold, to the paper I write, my entire everyday life is being ordered by science.

Hence it is not science that is to be blamed for the world's confusion and woes, but we with our prejudices, inertia and callousness for human suffering. We have not enough love for our fellow-men to garner wisely this rich harvest of science by a proper direction and distribution of the means that Science puts into our hands.

W. SUNDARARAJAN,
S. S. C.

Beauty and the Beast

'Beauty' is a relative term varying according to the individual conception. Not all girls remain un-married simply because some matrimonial adventurers have branded them "not beautiful". A Negro girl may be beautiful to another of the same race.

What is Beauty? It is a combination of qualities that delights the sight or other sense of the mind of a person. A man is usually supposed to be handsome or a woman beautiful if he or she has got a comely body. The rose is the best among flowers not because of its beauty, because in it is truly given an example of Nature's sense of proportion.

Physical beauty is the innate virtue of beings. It is an abstract quality which is part and parcel of a body. One cannot divide it into parts. It has its existence and finds its expression in a body as a whole. If you examine a picture part by part, you may not find any beauty. But all parts put together will give a good effect.

We are all living in an age of competition. If I come to understand that my neighbour is amassing wealth by introducing a new machine, I will also follow him. If his soil has got natural fertility, I will make up by artificial means. "Beauty" also is not an exception to this law. If I am not as beautiful as my neighbour, I begin to paint.

What is the test of physical beauty? A man or woman who is considered 'red' in colour gets a very good lift in the matrimonial market. But that is not all. Persons with good colour may be tall or short, and sometimes with faces showing signs of a Mongolian origin. According to Bacon "In beauty, that of face or feature is more than that of colour and that of favour." There is the old proverb that all that glitters is not gold! That does not mean that all that is black is not good. There are people with recognized qualities of head and heart whom the world respects but without much physical beauty. An ugly figure is considered so only, so long as these merits are not recognised. But a time may come when you will see his or her beautiful brain or heart, when you will understand his or her talents and capacity and tenderness and when the whole world stares at the great one; then you would say unto yourself, 'Here is a beauty of a finer order'. This is a beauty we can all strive after. And so there is hope for you, my friends.

I. ANEESA,
S. S. C. (Sc.)

My Impressions of the Educational Tour

Travelling is said to be one of the best means of education ; education will not serve its purpose if one depends upon mere book-learning. Travelling enables one to widen one's knowledge and experience and to develop one's power of endurance.

So we were very happy when it was announced that an educational tour was being organised for us early in August this year. For one whole fortnight we were making preparations for it and how eagerly we were awaiting the moment of departure is indescribable as it was the first time in the history of this institution such an extensive tour was being organised. Two days before our departure, a souvenir was published wherein one could find all the details pertaining to the tour—the names of the tourists, the itinerary, the route, and the historical and the geographical aspects of the places to be visited were all there. It was something novel and, in fact, it had tempted many, but owing to lack of accommodation places were refused to them.

On Thursday the 12th August, the school had closed for the August holidays at 1 p. m. and we were all ready with our bags and baggages awaiting the bus which came sharp at two. We all got into it and off went the bus fully packed. Our first halt was at Murikandy where we had our tea. From there we proceeded to Anuradhapura, had our dinner and stretched ourselves comfortably at Vivekananda Vidyalaya. We were all put up at three the next morning as we had to reach Trincomalie for our morning bath. By 6-30 a. m. we reached the Kenniya springs and to our surprise we found seven small wells side by side, all of depth about three feet, with a steady flow of hot water varying in temperatures. We thought, "If only we could remove these wells to Jaffna....." We all had a fine bath and despite the rapid flow of the water, the wells ran dry. We were all fresh when we came to Sri Sanmuga Vidyalaya, where Miss P. Thamotheeram, a former member of our college staff, gave us tea. We all enjoyed the tea well as we were very hungry after such a nice hot bath. Then we went round the town and visited the Swami Rock in Fort Fredrick. At the harbour, a special launch was chartered for us and we went round in it and saw several warships of different countries along with the only one in Ceylon, "H. M. Cey. S. Vijaya." We were also very fortunate in having seen a submarine that was then anchored there. For more than an hour we were in the

sea and thus enjoyed a fine boat-trip. Mr. K. Balasundram, the Supervisor of Rural Development there, gave us a fine lunch and we started off after lunch to Polanaruwa. After spending one full evening at Polanaruwa, the capital of famous ancient kings in Ceylon, we drove to Batticaloa. Our Manager, Swami Natara-janandaji was waiting to receive us at Shivananda Vidyalaya, where we had our dinner and spent our night.

Early next morning, after having finished our morning ablutions, we started to Gal Oya, to witness the famous irrigation scheme. We had a fine breakfast while on our way in the bus itself as if in a mobile canteen. We reached Inginiyagala by about ten in the morning and went up the dam, 3600 feet long and 154 feet high. We were very much satisfied in having seen personally one of the biggest and oft-spoken projects in Ceylon. We had our lunch at Karativu and proceeded on a long journey to Badulla. Uptill then we had been roaming about in some of the warmest places of Ceylon and hence were able to feel the sudden change in the climatic conditions as we went into the interior off Pottuvil. While we were going along the coast-line in the South-east, there was a strong gale which took us by surprise but luckily, it lasted only for a short-while. The effect of this gale was seen only that night on our way uphill to Badulla. Many huge trees were blown off from the sides on to the road and it was a lonely road with numerous short and sudden curves. Hence it was a very thrilling journey and we all had to get down to push aside the trees fallen on our way. This was a huge task, of course, and all our strength put together—and here, the teachers, too, joined us—we were at last successful in clearing our path. Then with three hearty cheers for the formidable Vaidyeshwara army, the bus started on its way. When we approached Badulla, there was a long Perahara procession that held us up for a while. Thus we reached the residence of our host, Mr. K. V. Nadarajah by about midnight and Mr. and Mrs. Nadarajah were kind enough to wait for us till so late in the night. With due apologies, we had our dinner,—the best dinner we had during the tour and it was, too, the dinner that upset the stomachs of some of us. The mixture of curd, plantains and payasam, and that too taken so late in the night added with the sudden change in the climate was, no doubt, the cause of the disorder. But it doesn't speak ill of the dinner ; in fact, it was so fine that some of us couldn't control ourselves.

We slept that night at Saraswathi Vidyasalai and the next morning, after consultations with a doctor, we left for Nuwara Eliya equipped with various pills and mixtures. It was a very pleasant journey along steep uphill and downhill and we finally reached the healthiest resort in Ceylon by noon. By that time, the organisers had decided to cancel the next day's programme of going to Hatton and to proceed to Kandy that night itself. So we took the Ramboda route and had our lunch in the Wavendon Group, the estate of Mr. S. Thondaman, the President of the Ceylon Democratic Congress. We went round the tea factory in the estate seeing the various stages in the process of manufacture of tea. The private road leading to the factory was very narrow and steep, about three-quarters of a mile in length, and all of us were on pin-points till we reached the factory as the slightest deviation of the wheels would bring the bus down a steep precipice to a depth of several hundreds of feet. The journey from Ramboda to Kandy was the most pleasant one in the whole tour and we were able to see the natural beauties of Ceylon which all foreigners highly commend.

We reached Kandy by about 7 in the evening and the whole of the Kandy town was then busy with arrangements for the night's Perahara. We stayed the night at St. Antony's College and all of us had a sound sleep on comfortable beds. The complete rest we had at Kandy and the special diet given to the "sick" brought us all back to our normal health for the rest of the journey. We should commend the able manner in which the organisers brought the intestinal disorders under complete control in so short a time.

The next morning we went to the Royal Botanical Gardens at Peradeniya and till noon we knocked about in the gardens seeing the various rare specimens in Botany. Mr. R. S. Rajan, formerly of our college staff, gave us a fine sumptuous lunch at his residence. We rested after lunch till five in the evening and then got ready for the tea in the University. At about 5-30, we drove to the University Park at Peradeniya and Dr. K. Kanapathipillai, Professor of Tamil, at the University of Ceylon entertained us to a grand tea at the Jayatilke Hall. Then we went round the University and saw the Convocation Hall, the Arts Theatre and the different Halls of Residence.

After dinner, we spent that night, too, in the St. Antony's College hostel and the next morning all of us were hale and fresh,

quite fit for another two days' strain. We left Kandy in the morning and reached Dambulla by about ten. There is a solitary mass of rock rising to a height of some five hundred feet from the surrounding plains and there are some caverns near the top of the rock and these caverns were converted into temples by King Valagamba. We climbed up the rock and entered these temples which were completely dark except for the feeble glittering of a few candles we carried with us. When we came down to the bus, we were all very tired and our manager Mr. Sapanadesar, very considerate as he usually is, was ready with a cup of lime juice for each of us; that was really a tonic for the moment. Then we proceeded to Sigiriya, about fifteen miles from Dambulla. Here also we had to climb about six hundred feet and the steep climb near the top of the rock was very thrilling. After seeing the famous frescoes, we descended and had another cup of that invigourating juice.

We had our lunch at Kekirawa and by about two we were at Mihintale. This was the third climb for the day and it was the biggest climb, too. This was the place where Mahinda, the son of the famous Asoka, set foot in Ceylon with his sister, Sangamitha. From Mihintale we came to Anuradhapura and spent one full evening round this historical city. We visited the sacred Bo Tree, the Brazen Palace, the Isurumuniya and the other famous Dagobas. That night we were the guests of Mrs. Sittampalam, who gave us a grand dinner which was not second to Mr. Nadarajah's at Badulla. We stayed the night at Vivekananda Vidyalaya and in the morning we left Anuradhapura, had our breakfast at Vavuniya and after a halt at Murikandy we went to Iranamadu Tank; we then had a straight run to Jaffna and the bus halted at the school gate at 12-30 p. m. sharp as scheduled in the souvenir. All of us lunched together in the school hostel before departing.

Undoubtedly, it had been a very interesting tour, well planned and organised. Most of us had never crossed Elephant Pass before and hence we had been much benefited by this extensive tour. Though we were unable to study each of the places visited in great detail, we are now made to know what hills and valleys, and rivers and waterfalls are and in general how different parts of Ceylon would look like. We can never forget the various experiences we had and in short, this tour shall ever be remembered by us however old we grow.

M. C. SALEEM,
S. S. C.

Opening Ceremony of the New Hall at Vaidyeshwara

The principal and the staff of Vaidyeshwara Vidyalaya thought of a plan to build a new hall for the college. After some thought they decided to have a Carnival. In running the carnival they were helped by outside members. The carnival known as the Kalai Vizha was held in August 1953. By that carnival they collected a sum of money which was enough for building a new hall. They were helped by Mr. K. Sathasivam in drawing the plan of the hall and in building it. The former hall was pulled down and they began to build the new hall. It took nearly seven months to complete the hall. After the putting up of the new hall, they fixed Saturday, the 16th of October, as the opening day. For this opening ceremony invitations were sent to the parents of students, old students and to other important citizens.

On Saturday a pandal with coloured papers was erected in front of the college. The hall was decorated with garlands. Above the platform of the hall there were pictures of Sri Nataraja, Saraswathi, Vivekananda, Ramakrishna and Sarada Devi. Early morning at about 9 o'clock the Sacred Homam took place. It lasted till 1 o'clock. At 1 o'clock the principal and the staff gave a lunch to the invitees and the workers who had helped to build the hall. With that the morning programme ended.

In the evening at about 5 o'clock Swami Yatiswarananda, Swami Chidbhavananda, Swami Prematmananda and Swami Natarajananda were taken in procession from the Sivan temple. The principal, staff, students and invitees marched on either side of the procession. On the way they were garlanded by many people. When the procession reached the college hall the scouts and the cubs presented a Guard-of Honour. Swami Yatiswarananda performed the Opening Ceremony of the hall according to the Hindu custom by lighting a lamp. The illuminations of the hall were like that of a carnival. Learned citizens, ladies, gentlemen, old and young entered the hall led by Swami Yatiswarananda and occupied their seats. After that the meeting started with the singing of Thevaram. First of all the college girls presented a nice dance. Secondly Dr. Gurusamy the president spoke about the improve-

ments made to our college. Then our college principal, Mr. S. Ambikaipakan, read a report in which he thanked all those who had helped in putting up the building. Next to that Swami Yatiswarananda made a good speech. In that speech he requested all those who were present there to lead religious lives. Then he pointed out the way to reach God. Then Swami Chidbhavananda gave advice to teachers and students as to how they should conduct themselves. Last of all Swami Prematmananda thanked on behalf of the Ramakrishna Mission all those who had helped to put up the building.

M. MADHAVAN,
Prep. S. S. C.

My School twenty five years hence

You may call this a dream. But I would call it a vision, and so would you twenty five years hence—if you still happen to be living! Babies do not run or do high jump as soon as they are born. Neither do schools become universities and seats of learning, the day following the foundation day. After years of quiet hard work the number of students increases and thus the schools become larger.

Our School started thirty five years back, has just begun to leave its childhood behind. It is still in the early years of its youth. Only a few years back we had very few extra-curricular activities. Now there is a wide scope for students to develop their various talents. Life is much richer now. We can run and jump, sing and dance, paint and climb, speak with our tongues and use our fists all under the guidance of qualified teachers. All these improvements show how our school has grown and will grow in the future.

Some have still misgivings. They say our school is situated in an inconvenient and congested place. But we know how they will be turned to advantage by those shaping the destiny of our school. We are lucky that a motor-garage, a school of motoring and a soda-factory are in the vicinity of our school. Within some years they may become part of our school, when they will help in giving an industrial training to the students. A knowledge of motor mechanics will be very helpful in manipulating modern agri-

cultural machinery, extensively used in the future in agricultural production of the island. Here will be turned out many motor-engineers and many others who will be pioneers in other fields of engineering and the manufacturing of goods.

The fields which lie just within a quarter mile of our school will enable our students to do real serious research work in Botany and Zoology. Many will go out having acquired a knowledge of scientific and mechanised farming. With the Jaffna man's instinct for co-operative work they will show people in other parts of the island how to run collective farms and to tap the agricultural possibilities of the island. There will be bigger yields, increased production and a richer variety of useful crops grown in Ceylon.

With the lagoon so close by and abounding in such a wide variety of marine life it is not unlikely that those who care to, will be taught to reap scientifically the harvests of the seas.

The soda-factory will become part of the present home management section where our girls will be taught the science and art of making home life and social life brighter. The Civil Hospital close by will afford facilities for still others desirous of graduating in medicine.

Neither will art and philosophy, the study of the humanities like history, the classical and the modern languages be neglected. The R. K. Mission to which my school belongs has shown the way to a new field of research—the comparative study of religions and Eastern and Western Philosophies. There will be special faculties for the pursuit of these studies. This was the vision I had the day after the opening of the new school hall.

K. SUNTHARALINGAM,
Prep. S. S. C.

The Visit of the Premier to Jaffna

The Prime Minister of Ceylon the Rt. Hon. Sir John Kotalawela, P. C., K. B. E., was given a warm welcome in Jaffna. When he arrived at the Jaffna Railway Station in the special saloon, a mammoth crowd welcomed the Premier. The Mayor of Jaffna Mr. Sam. A. Sabapathy garlanded him. The members of the

Municipal Council and the members of the reception committee were introduced to him. The Premier was taken in procession with the Government Agent of the province. The musicians went in front. The police marched on either side of the car. Great was the joy of children of various schools as they lined up on either side of the street to see the Premier. On the way he was garlanded by the prefects of the schools and other members of the public. At the entrance to the Town Hall the scouts formed a guard-of-honour. Then the pupils of Ramanathan College welcomed the Premier with a dance within the Municipal grounds. Then the Premier was led into the Town-Hall and a civic reception was given by the Municipal Council of Jaffna. The address was read and presented by the Mayor. The Mayor in his address stressed about the century old water scheme of the council which has not been fulfilled by the Government. The Premier in reply to the address promised that the question of pipe borne water supply to the town will receive prior attention by the Government. He thanked the members of the Municipal Council for welcoming him. In the evening he was entertained to a party by the merchants of Jaffna. The public reception was held in the evening.

At about 5 p. m. the procession started from Kokuvil Hindu College. All along the way he was garlanded profusely. At the public reception which was held in the Town-Hall grounds the Mayor presented the Premier with a welcome address written in Tamil and cased in a silver Casket. The Premier in reply promised that he would not ignore the demands of the Tamils, and that he would take steps to amend the constitution in order to give equal status to both Sinhalese and Tamil as our National Languages. The Premier's first visit ended with a display of fireworks at the Police Grounds.

P. JAINUDEEN,
J. S. C.

The Happiest Day in my Life

On the new year of last year, I went to take a bath in a pond with my friend Mani. When I was playing with my friend in the pond, we had a race in swimming. At that time I was the winner and I came to the bank of the pond. When I looked back,

my friend was no where to be seen. Alas! he did not rise out of the cold blue waters. I was in terror. What was I to do? How am I to find him in the depths of the pond? Taking courage I swam to the middle of the pond and I searched for him. When I was searching for him his hand was seen. I pulled him and brought him to the bank of the pond. I rendered first aid to him. Then I took him to his house. I related all that had happened to his parents. They praised me and presented me with a parker-pen. All the people heard this and praised me.

It was the happiest day in my life! Oh! how frightened I was to find the friend missing! Great was my joy when I brought him out of the water!

S. THARMALINGAM,
J. S. C.

Our School Carnival and Raffle

The principal and teachers decided to hold a Carnival and Raffle to collect money for the school building. The Raffle-tickets were printed in May, 1953. Ticket books were distributed to friends and well-wishers of the school to be sold to the people. We also bought ticket books. We sold the tickets to our relations and friends.

The carnival was fixed for the fifth of August, 1953. Our school closed early on the 24th of July, 1953. For one week before the carnival, labourers worked day and night. The ground was levelled. The trade-stalls were put up. The contractor for the amusement section came on the 27th of July, 1953. His labourers built the "well-of-death" and a well for a fire-dive. They fixed the merry-go-round. They decorated the school building and the trees inside the school premises with electric bulbs of different colours.

The first prize of the raffie was a Hillman Minx car. It was taken in a lorry to all over the places where tickets were sold. It was an advertisement for the raffie and the carnival. Everything was ready on the fifth of August, 1953. It was the opening day.

Dr. S. Subramaniam, J.P. came and declared the carnival open. The people came to see the carnival. There were the science and amusement sections. Many interesting experiments were shown in the science section. Beautiful articles in wood and metal were placed in the art-section.

People took part in the games of skill. The students of the higher classes were the helpers in the carnival. There were also the hand work and the home science sections. The carnival ended on the 23rd of August, 1953. The draw of the raffle took place in the presence of a large crowd of people. The first prize went to Mr. Chandrasegaram of the Jaffna Post Office.

We always remember the carnival days, for they were a happy period for all of us. This was the first carnival and raffle in our school. All people who came to see the carnival praised the good conduct of the students of Vaidyeshwara Vidyalaya.

T. MARKANDU,
Form III.

— 000 —

An Adventure in a Forest

On Saturday evening one of my friends and I decided to go to the forest to hunt. At 5 o'clock my friend and I went to the forest. We both had a gun each and a few boxes of cartridges. At 6 o'clock, as my friend was not a good shot, I took the aim. And when the deer was stooping to drink the water, I pulled the trigger. The next moment the deer was down. Then we gathered some sticks and roasted the venison and had a hearty dinner. But my interesting part of the adventure was not begun. Suddenly we heard the trumpeting of some elephants. We with our ammunition got on the tree nearby. Even though it was a dark night, we could see the elephants as big as black rocks. They came and stayed beside the tree on which we were hiding. We felt so terribly afraid that we did not know what happened after they came there. We closed our eyes and held fast the branches where we were hiding. We heard the cracking noise of the branches of trees. We slowly opened our eyes and found that the

animals had gone. It was a night mare! We were quite safe. We thanked the Gods for saving our lives and went home with light hearts.

G. SHANMUGANATHAN,
Form III.

Autobiography of a Black-Board

I was born a big tree in a forest. One day a wood-cutter came and cut me. He took me to his house. Then he cut me into planks. One day a master came and asked him to make a black-board square in shape. Afterwards he painted me in black. At first I was so bright that I was so proud of myself. One day the master came and loaded me in a cart. He took me to Ramakrishna Mission Vaidyeshwara Vidyalaya. All the children admired me. They said to themselves, "What a good shining black board!" I was very proud of myself, when I heard those words. Then some boys came and took me into the class room of Form III 'C'. Then our class-teacher asked a girl to bring a duster. The next day the girl brought a duster. The lady-teacher wrote on me with a white piece of chalk. Then she erased the writings. I was made use of by the teachers and students for many years. Now and then I fell on the floor. Either I must have been pushed down by the students, or by the stormy wind. Some cracks appeared on my body. Now I was hated by all the teachers and by all the students of the class. Day-by-day I became ugly too. My pride also left me. I was kept in one of the store-rooms of the school. I remained there for sometime. One day our principal and the carpenter came to my room. The principal asked the carpenter whether I could be repaired and made use of. The workman said that I could not be repaired. Alas! I lay there for ever.

N. PATHMASANY,
Form III.

My Class Mates

I want to write some thing about my class mates and I hope you would enjoy reading it.

Though boys and girls are studying in my class I want to write about my friends only calling them by special names.

The "parrot" well-versed in Tamil Literature always makes fun of others. Those who talk with her must be very careful, otherwise she would pun on the words, we use. She always keeps a smiling face. She is a happy soul.

The other as I call her "Lotus" is a friend of the Parrot. She is a Mathematician, and an artist and at the same time is good in Tamil. She always keeps company with a friend to make fun of others. Mathuram, a studious girl can be seen with her books. She is always ready to shed tears even for trifling things.

Nithiam, a good musician accompanies "Lotus" and "Parrot". She is quiet and seldom talks in the class. Pathma an "open-mouth" always talks loud and laughs in the class holding a book in front of her face. She is jealous of students in the class. She too is keen in her studies. She is seen with Mathuram every where.

Gunam a new production just packed from a school in Kandy is very quiet. I know nothing of her. Suguna is always studying Tamil story books. She is seldom seen in the class. She opens her mouth always and talks aloud and laughs in the class. Little Suguna plays truant to school. What do you think? She cuts class. She talks like a "Granny" holding her hands in front of her face.

Sulfa is clever in Arithmetic. She is present every day. Begum is a Muslim girl. She is the first girl in the class. She recites the poem loudly and smartly. She is clever in making speeches. She speaks boldly and loudly. Indeed one day she will be a leader of Muslim women.

Jayam is a Brahmin girl in the class. She walks smartly. She is brilliant in her studies. Her friend is 'Sella'.

Puspa, a new production just packed from a school in Colombo. She is "open-mouth"—always talks and laughs in the class. She too is keen in her studies. She always munches something. She is a proud girl. I must close now. Thank you.

R. MATHURANAYAKI,

Form III.

My Experiment in Home-Science

There is a new building in our school. Every morning and afternoon the girls go there. Do you know what it is? It is our Home-Science Laboratory.

Daily we sweep the room, make the bed and arrange all the well-polished vessels. We girls always look forward eagerly with excitement and joy, what we are to have after the written-tests. Can you guess what it is? It is our practical-test in Home-Science.

For the second terminal-examination we were all asked to work in twos and prepare lunch for six people. The "menu" drawn up was vegetable-soup, vegetable-salad, ghee-rice, vegetable-cutlets, potato curry, brinjal curry and some were asked to prepare the dessert, "payasam", fruit-salad, jelly and devilled cadjunuts.

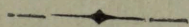
When I was put down for the preparation of ghee-rice, I jumped for joy. I thought that I was really lucky. All the ingredients were put on a separate table and within ten minutes we had to have all the utensils necessary ready, and also the ingredients on a plate to prepare each dish. I ran to the table and collected rice, onions, cadjunuts, plums, ghee, curry-leaves, and also I got a pot, a ring to place the pot and two coloured plates. When we all had all the vessels cleaned and ready in our respective tables, at about 9.30 the practical-test began.

My partner who was rather short could not reach the fire place and I thought that there should be another platform put up for her to stand on and work as we were asked to have the dishes ready to be served at 11.30 a. m. We had to hurry on with our work without any talking or shouting. My partner carefully cut all the vegetables neatly and had them in small dishes. She was careful enough not to drop a single vegetable peel on the table. She collected them in a dish and threw them in a dust bin. While I was cooking the rice, I burnt my finger but I did not mind the pain.

I fried the cadjunuts, plums and Bombay-onions. When the cadjunuts got burnt a bit I was upset. We worked very quietly and without any wastage of the curry stuffs. I placed

the frying pan over the fire and poured some ghee into it. When the ghee had melted I added the sliced Bombay-onions. When they had turned to a golden colour, I added cummin seed and some curry leaves. Then the boiled rice was added and I covered the frying pan and cooked over a gentle fire for a few minutes. Ah! my dish was giving out an appetising smell. When I got the ghee-rice ready, my partner and I cleaned all the cooking utensils. I used vim-powder to clean the aluminium pans and spoons. I wiped the table and arranged the vessels we used neatly. I cut the plantain leaf in fanciful shape and placed it on a plate. Then I served the ghee-rice and decorated it with fried plums, cadjunuts and carrots. I made an artificial-egg with steam Bombay-onion and a piece of boiled and sliced carrot (for the yolk) and placed the egg. The vegetarians were rather reluctant to taste it. They inquired from us whether it was purely a vegetarian-dish. The lunch-table was laid and all dishes were tastefully served. My plate of ghee-rice won for me the highest marks. After that we placed the vessels in their respective places and returned to our class very happily.

S. NITHIYALUXMY,
Form III.

He who wants to serve Siva must serve His children—must serve all creatures in this world first. It is said in the Shastras that those who serve the servants of God are His greatest servants. Unselfishness is the test of religion. He who has more of this unselfishness is more spiritual and nearer to Siva. And if a man is selfish, even though he has visited all the temples, seen all the places of pilgrimage, and painted himself like a leopard, he is still further off from Siva.

— Vivekananda.

வைத்தீசுவர வித்தியாலயம் புதிய கலா மண்டபம்

எல். பி. சாமி.

இப்போதெல்லாம் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் களியாட்ட விழாக்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. ஏன் இவர்கள் இந்த விதமான விழாக்கள் வைக்கிறார்கள்? என்று நம்மிற் பலர் கேட்டால் அவர்களிடமிருந்து வரும் பதில் 'எங்கள் கல்லூரியிற் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கும் உபகரணங்கள் வாங்குவதற்கும் பணம் எம்மிடம் போதியளவு இல்லை. ஆனபடியினாலே தான் இந்த விழாவை ஏற்பாடு செய்துள்ளோம். உங்கள் உதவியும் அதிகம் தேவைப்படுகிறது' என்பதே யாகும். சேர்ந்த பணத்தைக் கொண்டு கட்டடம் அல்லது ஏதாவதொரு கொட்டிலாவது கட்டியுள்ளார்களா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம்.

சென்ற வருடம் ஓகஸ்ட் மாதத்தில் யாழ்ப்பாணம் இராம கிருஷ்ண சங்க வைத்தீசுவர வித்தியாலயமும் ஒரு கலைவிழாவை நடாத்தியது. ஏற்பாடு செய்தவர்கள் எதனை அதிக ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து ஏங்கி இருந்தார்களோ அது....பணம்.... போதியளவு கிடைக்காவிட்டாலும் தாராளமாகக் கிடைத்தது. கிடைத்த பணத்தைக் கொண்டு என்ன செய்தார்கள்? அதைத் தானே கூறிவிடுகிறேன்.

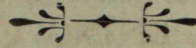
புது மண்டபம்

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மானிப்பாய் வீதிவழி செல்வோர் ஐக்கிய லாப நிதிச் சந்தியை அடையும்போது கிழக்கே சற்று நிமிர்ந்து பார்த்தால் அனைவர்களின்

கவனத்தைக் கவரக்கூடிய புதிய கட்டடம் உருவாகி யுள்ளது தெரியும். ஆமாம்; வைத்தீசுவர வித்தியால யத்தின் இடநெருக்கடியை ஓரளவு தீர்ப்பதற்காக எழுப்பப்பட்ட கலாமண்டபம்தான் அது. இதையிட்டு நாம் ஆச்சரியப்பட முடியாது. ஏனெனில், இப்பொழுது யாழ்ப்பாணத்தில் எங்கும் வித்தியாலயப் புதுக் கட்ட டத்தைப் பற்றிய பேச்சுத்தான்.

உன்னதமான அழகிய கட்டடம். முன் பக்கத் தில் வரிசை வரிசையான இலச்சினை. முகப்பில் இராம கிருஷ்ண சங்கத்தின் சீரிய முத்திரை. ஓடு போடா மல் சீமெந்தாலேயே கட்டப்பட்ட கூரையுடன் கூடிய முன்வாயில் முகப்பு. வரிசை வரிசையாகக் கட்டப் பட்ட வண்ண வண்ணத் தூண்களிலே வகை வகை யான எழுதக வேலைப்பாடுகள். வாயிலிலே வருவோரை 'என்னைப்பார்! என் அழகைப் பார் கண்ணாலே!' என்று கூறுவதைப் போன்று கம்பீரமாகக் காட்சி யளிக்கும் இரும்புக் கதவு. இரும்புக் கதவைத் தாண்டி உள்ளே சென்றால் வன்ன முதிரையாற் செய்யப்பட்ட இன்னொரு பளபளக்கும் கதவு. அதையும் தாண்டி உள்ளே சென்றால் எங்காவது கனவுலகத்திற்கு வந்து விட்டோமோ என்ற சந்தேகம். அவ்வளவு அழகான உட்புற வேலைப்பாடுகள்! பார்க்கும் இடமெல்லாம் பள பளக்கும் பலமிக்க தூண்கள். எம்மை உன்னலே தாங்க முடியுமா? என்று பலப்பரீட்சை செய்வதைப் போன்று அதன்மீது அழகாக வீற்றிருக்கும் பிரமாண் டமான உத்தரங்கள். உத்தரத்தின் மேலே அந்தி வானந் தெரிகிறதே இன்னும் வேயவில்லையா என்று எண்ணி விடாதீர்கள்! நீங்கள் காண்பது அந்தி வான மல்ல. புது ஓடுகள். ஆமாம் புத்தம் புதிய ஓடுகள். இன்னும் இரவைப் பகலாக்கும் எத்தனையோ மின்சார விளக்குகள். கொஞ்சத் தூரம் உள்ளே மேடையை நோக்கிச் சென்றால் எங்கோ கோவில் மூலத்தானத் துக்கு வந்துவிட்டோமே என்ற எண்ணம் உண்டாகும். இந்து மதத்தின் பண்பாட்டுக்கு அறிகுறியாக விளங்

கிக் காலைத் தூக்கி நின்றும் தெய்வமான நடராச உருவத்தை வைத்து வழிபடுவதற்காக அங்கு அமைக்கப்பெற்றிருக்கும் பீடமும் திருவாசியின் வேலைப்பாடும் மிக அற்புதமானவை. இத்தகைய சிறப்புக்களுடன் அமைந்துள்ள வைத்தீசுவர வித்தியாலயத்திற் பயிலும் மாணவர்கள் கொடுத்து வைத்தவர்கள். முன் படித்தவர்களுங் கூடக் கொடுத்து வைத்தவர்களே. இந்தக் கலாமண்டபத்தை நிறுவுவதற்கு உழைத்த வித்தியாலய ஆசிரியர்களும் அன்பர்களும் அபிமானிகளும் பொதுமக்களின் பாராட்டுக்கு உரியவர்கள். பொதுமக்களின் ஆசியுடன் பணியாற்றிவரும் வைத்தீசுவர வித்தியாலயம் வாழ்க! அதன் கலைப்பணி ஓங்குக!!

— ஈழகேசரி

வித்தியாலயக் கலா மண்டபத் திறப்பு விழா

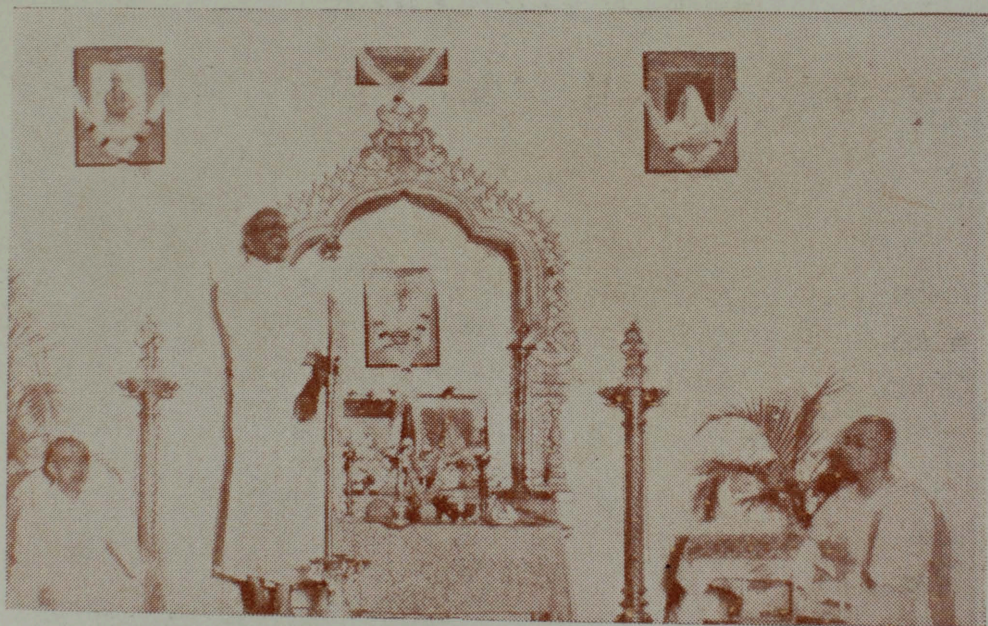
— (—) —

யாழ்ப்பாணம் வைத்தீசுவர வித்தியாலயத்தின் கலா மண்டபத் திறப்புவிழா இந்துக்களிடையே ஒரு புதிய உணர்ச்சியையும் உற்சாகத்தையும் ஊட்டியிருக்கின்ற தெனக் கூறின் மிகையாகாது. மண்டபத்தின் அமைப்பும் அங்கு நடைபெற்ற விழாக்களின் சிறப்பும் இந்துக்களுக்கு அவர்களின் பழம் பெரும் பெருமையையும் பண்பாட்டையும் நினைவூட்டிக் கொண்டே யிருக்கின்றன.

மண்டபத் திறப்புவிழா நிகழ்ச்சிகள் மாலை வைத்தீசுவரன் கோவிலில் இருந்து புறப்பட்ட ஊர்வலத்துடன் ஆரம்பமாயின. சுவாமி யதீஸ்வரானந்தர், சுவாமி சித்பவானந்தர், சுவாமி பிரேமாத்மானந்தர் இலங்கையிலுள்ள இராமகிருஷ்ண சங்கப் பாடசாலைகளின் முகா

POOJA DANCE BY OUR GIRL STUDENTS
AT THE OPENING CEREMONY.

SWAMI CHIDBHAVANANDAJI
SPEAKING AT THE HOLY MOTHER CENTENARY.

Swami Yatiswaranandaji and Mr. Srishkandarajah
are also seen in the picture.

Dr. C. Gurusamy presenting a silver tray to
Srimathi M. L. VASANTAKUMARI
on the Occasion of her Benefit Performance.

A Section of the Spectators at Our
ATHLETIC MEET.

மைக்காரரான சுவாமி நடராஜானந்தர் ஆகியோர் மோட்டார் இரதத்தில் அமர்ந்திருக்க வைத்தீசுவர வித்தியாலய வளர்ச்சி நிதிச்சபைத் தலைவர் டாக்டர் சி. குருசாமி, வித்தியாலய அதிபர் திரு. எஸ். அம்பிகை பாகன் ஆகியோரும் மற்றும் பல பெரியார்களும் புடைசூழ்ந்து வர ஊர்வலமானது வைத்தீசுவரன் கோயில் வீதி வழியாக மண்டப வாயிலை வந்தடைந்தது. அங்கு பூரண கும்பம் வைத்து மலர்மாலைகள் சூட்டி அவர்கள் யாவரும் வரவேற்கப்பட்டபோது சாரணர்படை அணி வகுத்து நின்று மரியாதை செலுத்தியது. வழி நெடுகிலும் பூரண கும்பங்கள் வைத்தும் மாலைகள் சூட்டியும் பொதுமக்கள் சுவாமிகளை வரவேற்றார்கள்.

விளக்கேற்றி

சுவாமி யதீஸ்வரானந்தர் இந்து மத ஆசாரப்படி குத்துவிளக்கேற்றி மண்டபத்தைத் திறந்து வைத்தார். கவினுற அலங்கரிக்கப்பட்டுப் புதிய சோபை பெற்று விளங்கிய அந்த மண்டபமானது அங்கு கூடிபிருந்த பெருந்திரளான மக்களை 'வருக! வருக! என நல்வரவு கூறி அழைத்தது. இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர், சாரதாதேவியார், சுவாமி விவேகானந்தர் ஆகியோரினும் நடராச மூர்த்தியினதும் பிரதிமைப் படங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு இறைவன் சந்நிதிபோல் விளங்கிய மண்டபத்து மேடையில் விழாச் சொற்பொழிவுகள் ஆரம்பமாயின.

தூதுவர்கள்

டாக்டர் சி. குருசாமி அவர்கள் விழாவுக்குத் தலைமை வகித்துப் பேசும்போது வித்தியாலயமானது சமய வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்டு வருவதைப் பாராட்டியதுடன் சுவாமிகளைத் தரிசிக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததே பாபவிமோசனமாகுமென்றும் சொன்னார்.

அரசாங்க வெளிநாட்டுத் தூதுவர்கள் போன்று இராமகிருஷ்ண மிஷன் சுவாமிகள் சமய சமரச நன்

னெறியை வெளிநாடுகளிற் பரப்பும் தூதுவர்களாக விளங்கி வருகின்றனரென்று கல்லூரி அதிபர் திரு. எஸ். அம்பிகைபாகன் அங்கு வாசித்த தமது அறிக் கையில் குறிப்பிட்டதுடன் திறப்புவிழாவை வாழ்த்தித் தமிழ்நாட்டிலிருந்தும் இந்நாட்டிலிருந்தும் பெரியார்கள் பலரிடமிருந்து வந்திருந்த ஆசிச் செய்திகளையும் படித் தார்.

இறைவழிபாடு

அடுத்ததாக சுவாமி யதீஸ்வரானந்தர் ஆங்கிலத் திஸ்-ஆற்றிய தமது விரிவுரையில் இறை வழிபாட்டுக்கு இடமில்லாத கல்வியால் பிரயோசன மெதுவும் இல்லை யென்றும் ஒருவன் முன்னிலைக்கு வர வேண்டுமானால் முதலில் அவன் கடவுள் வழிபாட்டிற் கவனம் செலுத்த வேண்டுமெனவும் வற்புறுத்திக் கூறினார்.

பின்னர் பேசிய சைவசித்தாந்தத்திற் பெரிதும் ஈடுபாடுடையவரும் வழக்கறிஞருமான திரு. வி. நாகலிங் கம் இத்துமத வளர்ச்சிக்கான பல ஆலோசனைகளை வெளியிட்டார். சமயத்தையும் சமூக வளர்ச்சியையும் ஒன்றுபடுத்துவதினாலேதான் நம்சமயம் மேலோங்க முடியுமென்று அவர் குறிப்பிட்டார்.

கல்வியின் நோக்கம் இறைவனை யடைந்து பேரின் பம் பெறுவதே யென்பதைச் சுவாமி சித்பவானந்தர் இனிய தமிழில் நிகழ்த்திய தமது விரிவுரையில் பல மேற்கோள்களுடன் எடுத்து விளக்கினார். திறப்பு விழா நிகழ்ச்சிகள் ஸ்ரீமத் சுவாமி பிரேமாத்மானந்தரின் நன்றியுரையுடனும் தேவார பாராயணத்துடனும் முடிவெய்தியது.

தூய அன்னை விழா

இவ்விழாவைத் தொடர்ந்து தூய அன்னை சாரதா தேவியாரின் நூற்றாண்டு விழா கலாமண்டபத்திலேயே மறுநாள் நிகழ்ந்தமை மிகப் பொருத்தமாயிருந்தது.

மண்டபம் நிறுவப்பட்டதன் பெறுபேற்றையும் அதன் நிர்வாகிகள் உணர்ந்து இன்புற்றிருப்பார்களென்பதற் கையமில்லை.

பூசை, பஹ்ணை ஆகியவற்றுடன் காலையில் ஆரம்ப மான இவ்விழாவுக்கு ஸ்ரீமத் சுவாமி சித்பவானந்தர் தலைமை வகித்தார். அன்னை சாரதாதேவியாரதும் இராம கிருஷ்ணரதும் வாழ்க்கையின் ஒவ்வோரங்கங் களையும் தெளிவாக விளக்கிக் கூறிய சுவாமிகள் புல னடக்கத்தின் அவசியம்பற்றி அங்கு கூடியிருந்தவர்க ளுக்குப் புதிய ஆலோசனைகளையும் சொன்னார். சுவாமி யதீஸ்வரானந்தரால் விழா ஆரம்பித்து வைக்கப்பட் டது. அவர் அன்னையாரைத் தான் நேரிற் கண்டு பெற்ற அனுபவங்களை உணர்ச்சி வசப்பட்டுக் கூறிய போது அங்கிருந்த ஒவ்வொருவருமே அன்னையை நேரிற் கண்டின்புறுவது போன்றிருந்தது.

பெண்மை

சன்மார்க்கப் பணியிலும் இந்துமத வளர்ச்சியிலும் ஈடுபட்டுக் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்து உழைத்துவரும் பெரியார் திரு. க. இராமச்சந்திரன் அவர்களின் அறி வுரைகளை இவ்விழாவின் கேட்கக் கூடிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது பெரும் பாக்கியமேயாகும். பாரதப்பெண் மையின் பூரணத்துவமே அன்னையின் தோற்றமென்று அவர் குறிப்பிட்டார். செல்வி ஞானேஸ்வரி தம்புவின் சொற்பொழிவுடன் அன்று பகல் நிகழ்ச்சிகள் முடி வையதின.

மாலை நிகழ்ச்சிகளை ஆரம்பித்து வைத்த நீதிபதி திரு. பி. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா நம் நாட்டுப் பெண்மையின் பெருமை போற்றிக் காப்பாற்றப்படுவதற்குக் காரணம் அவர்களிடம் கற்பென்னும் அருங்கலம் காணப்படுவதே யென்றும் அதற்கு ஊறு ஏற்படாத வகையில் இக் காலப் பெண்மணிகளும் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென வும் அவர் தெரிவித்தார்.

அடுத்ததாக ஸ்ரீமதி மீனாட்சி பொன்னுத்துரை அவர்கள் அம்மையாரின் விழாவை ஆண்டு தோறும் கொண்டாடினாலும் உள்ளத்தில் நிமிஷந்தோறும் நினைவு கூரவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டார்.

சுவாமி யதீஸ்வரானந்தர் சுவாமி சித்பவானந்தர் ஆகியோர் காலையில் நிகழ்த்திய விரிவுரைகளைத் தொடர்ந்து மாலைமீண்டும் பேசினார்.

வித்தியாலயத்தின் சார்பாக அனைவருக்கும் நன்றி கூறிய அதிபர் எஸ். அம்பிகைபாகன் அவர்களது பேச்சுக் கனிந்த உள்ளத்தின் பிரதிபலிப்பாக அமைந்திருந்தது. அவ்வளவு பெருந்தன்மையுடன் வித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சியில் ஈடுபட்ட யாவர்க்கும் தமது பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொண்டார்.

ஹோமம்.

வண்ணை வைத்தீசுவர வித்தியாலயப் புதுக் கட்டடத்திறப்பு விழா நடைபெற்ற அன்று காலை ஹோமாக் கினி வளர்த்து விசேட பூசை ஆராதனைகளும் நடைபெற்றன. இவ் வழிபாட்டு வைபவத்தில் அன்பர்கள் பலர் பங்கு பற்றினர். காலையில் தொடங்கிய இந்த ஹோமப் புனித விழா ஒரு மணிவரை நடைபெற்றது. அதன் பின்னர் அழைப்பேற்று வந்திருந்த அன்பர்களுக்கு வித்தியாலய அதிபரும் ஆசிரியர்களும் விருந்தளித்தனர்.

— ஈழகேசரி,

பயனுள்ள கல்வி

[வைத்தீசுவர வித்தியாலயக் கலாமண்டபத் திறப்புவிழாவில்
ஸ்ரீமத் சுவாமி சித்பவானந்தர் ஆற்றிய
சொற்பொழிவின் சாரம்]

ஒளவையார் கல்வி கற்றலின் அவசியம்பற்றி ஒரு பொன்மொழியை நமக்குத் தந்துள்ளார். ' இளமையிற் கல் ' என அவர் கூறியது போன்ற மற்றொரு மணி மொழியை நாம் எங்குமே காணமுடியாது. இளமையிற் கற்கத் தொடங்கினால் ஆயுட் காலமெல்லாம்—வாழ்வி ருக்கும் வரை கற்கலாம் என்பதே அம்மொழியின் பொருளாகும், அக்கல்வியை எத்தகைய பாங்கிற் கற்கவேண்டும் என்பதும் சிந்தனைக்குரியதே. மனித வாழ்வுக்கான கல்வி பருவந்தோறும் வெவ்வேறு வடி வங்களை எடுக்கின்றது. அவ்வடிவங்களுக்கு அமைய நாமும் குழந்தைகளாகவும், இளைஞர்களாகவும், முதியோர்களாகவும் மாறவேண்டும். அறிவின் முதிர்ச்சி யால் நாம் அடையும் ஒரு நிலையுண்டு. அப்பெரு நிலையை அடைவதற்காகவே நம்பிறப்பு அமைந்திருக்கின்றது. நமக்குப் பிறவி அமைந்திருக்கும் காலம் வரையும் நாம் ஒருவிதத்தில் நோயாளராகவே இருக்கின்றோம். பிறவிப் பெருங்கடல் என்னும் நோயைக் கடந்து அப்பாற் செல்வதற்கு இறைவன் நமக்கு சதா துணை புரிகின்றான். நம்மிடத்திலுள்ள பிறவி-நோயை நீக்குவதாலேயே வைத்தீசுவரன் என்னும் பெயரைப் பெற்றிருக்கின்றான். அத்தலைசிறந்த வைத்தியனை அடைவதே நமது குறிக்கோளாகும். அக்குறிக்கோளை அடையத் தக்கதாகவே நமது கல்வி அமைய வேண்டும்.

“ வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது — பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதம்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு ”

இவ்வெண்பாவிலிருந்து கல்வியைப்பற்றிய ஒளவையாரின் முடிவான விளக்கம் வெளிப்படுகின்றது. அறிஞர்கள் இன்றுவரை வெவ்வேறு விதமான விளக்கங்களைத் தந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். ஒளவையார் கூற்றில் திரிகரணங்களும் காட்டப்பட்டுள்ளன. நம் மனதுக்கேற்றவாறே புலன்கள் வேலை செய்கின்றன. இதனை வள்ளுவப் பெருந்தகையார்,

“சுவைஒளி யூரேசை நாற்றமேன் றைந்தின்
வகைதேரிவான் கட்டே யுலகு”

எனக் கூறியருளினார். இந்த ஐம்புலன்களையும் பண்படுத்திப் பண்பட்ட வாழ்வையே நாம் வாழ வேண்டும். ஐம்புலனையும் கடந்து அப்பாற் செல்லும்போதே ஆறுவதாகிய பகுத்தறிவு உண்டாகிறது. மனம் கீழ்நிலையில் இருக்கும்போது ஐம்புல அறிவுகளும், மேல் நிலையை அடையும்போது ஆறுவதாகிய பகுத்தறிவும் தொழிற்படுகின்றன. இம்முறையை ஆராயின் ஐம்புலன்களே நம்மை மேலோராகவும் கீழோராகவும் ஆக்குகின்றன என்பது புலனாகும். ஐம்பொறிகள் கடவுளை வணங்குவதற்கான கருவிகளாக விளங்குகின்றன.

மாமலரான் என்பது கலைமகளையுந் திருமகளையுந் குறிக்கும். ஒளவையார் இவர்களில் யாரைக் குறித்தார் என்பதில் ஐயப்பாடிருப்பினும் நம்மனப் பண்பாட்டுக்கு இவ்விருவரின் அருளும் வேண்டும். அவ்வருளும் துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கையான் பாதத்தைச் சார்தலினாலேயே கிடைக்கின்றது. நவீன பௌதிக விஞ்ஞானிகளும் இம்முடிவுக்கே வந்துள்ளார்கள். உலக மக்களோடு அன்பாக வாழ்வதற்கும் மேலோர் ஆவதற்கும் தும்பிக்கையான் பாதம் நமக்குத் துணை செய்கின்றது. அதன் மூலமே நாம் இறைவனை அடைகின்றோம். இறைவனை அடைந்தபோதே நம் பிறவிப் பெருங்கடல் நீங்குகின்றது. இறைவனை அடைதற்கான வழி கல்வியின் மூலம் நமக்குக் கிடைக்கின்றது.

பாடசாலையிற் படிக்கும்போது ‘கடவுளை வணங்க வேண்டும்,’ எனப் படிக்கின்றோம். ஆனால் அதைப் பற்றி நாம் சிந்திப்பதில்லை. ஆழ்ந்த யோசனை செய்யும்போதே அதன்பொருள் நமக்குப் புலனாகும். ‘புத்தகப்படிப்பின் மூலமே பூரண ஞானம் பெறலாம்,’ என இறுமாந்திருப்போமாயின் இறுதியில் நாம் ஏமாந்து போவோம். புத்தகப் படிப்பால் பொதறிவைத்தானும் பெற முடியாது. இயற்கையைக் கண்ணெடுத்துப் பார்த்து, நாட்டை, நாட்டுவளத்தைக் கண்டு மகிழ்வது போலப் புத்தகத்திற் கண்டுமகிழ முடியாது.

பேரறிவாளனான இறைவனை மனதிலே பதித்து, அவனை ஆராதித்து, அறிவை மேலோங்கச் செய்தலே கற்றதலைய பலன். இதுவே இராமகிருஷ்ண பரம கம்சரின் அறிவுரையுமாகும். அறிவு பெற்ற நாம் அப் பேரருளோடு இணங்காமல் புத்தகப் படிப்போடு மாத் திரம் நின்றால் பேரறிவைப் பெறமுடியாது. அப்பேரறி வாகிய நுண்ணறிவு மனத்தகத்தே வளர வாலறிவன் துணை வேண்டும்.

இக்காலக் குழந்தைகளிற் பெரும்பாலோர் அறி வுத் துறையில் அநாதைகளாகி விட்டார்கள். பெற் றோர் அக்குழந்தைகட்கு முன்மாதிரி காட்டத் தவறி விட்டமையே அதற்குக் காரணமாகும். இதனாலே குழந்தைகள் தெய்வத்தை மறந்து விடுகிறார்கள். கல்வியின் குறிக்கோள், “நல்வாழ்வும் நல்லொழுக்கமும் மக்களிடையே நல்லிணக்கம் பெறுதலே,” என்பதைப் பெற்றோர் தம் பிள்ளைகட்குக் கூறவேண்டும். கல்வியும் சமயமும் ஒன்றுதான் என்பதைத் திருமூலர் தந்த விளக்கத்தின் மூலமும் தெரிந்து கொள்ளலாம். ‘இறை வன் நம்மிடத்தே ஞான விளக்காயிருந்து நல்வாழ்வை உதவுகிறார்,’ என்பதே அவரது திருவாக்கு. நம்மறிவு வாலறிவாகமாறின் நாம் சிவஞானக் கொழுந்துகளாகத் திகழுவோம். அன்பும் சிவமும் ஒன்றென்றே திருமந்திரம் கூறுகின்றது. மெய்யறிவினால் இறைவ

னேடு இரண்டறக் கலந்து அவனது திருக்கூத்தில் நாமும் பங்கு பெறுகின்றோம். அப்போது பிறப்பு மரணம் எதற்கும் அஞ்ச வேண்டுவதில்லை. அவனது தொடர்பு இருக்கும்வரை பிறப்பு இறப்பு என்பன அஞ்சத் தக்கனவல்ல. “இறைவா! ஓயாத அன்பை எனக்குச் சொரிகின்றாய். இதனை ஏற்கும் பண்பு என்னிடத்திலில்லை. அப்பண்பை உண்டாக்கும் உண்மைக் கல்வியை எனக்குத் தந்தருளல் வேண்டும்,” என்பதே நமது பிராத்தனையாக இருக்க வேண்டும். இராமகிருஷ்ண பரமகம்சர் கல்விபற்றிக் கூறிய மற்றொரு கோட்பாடும் உண்டு. “எவன் ஒருவன் எப்போது கற்க மறுக்கின்றானோ அப்போதே அவன் வாழ் மறுக்கின்றான். அதுமட்டுமன்றி அவன் செத்தாருள் வைக்கப் படுகின்றான்,” என்பதே அக்கோட்பாடாகும். இந்த ஒன்றைமட்டும் நினைவில் வைத்துக் கொண்டால் பிறந்த நாள்முதல் இறக்கும்வரை நாம் கல்விபயில வேண்டும் என்பதை மறுக்கமாட்டோம். இதனை மனத்திலிருத்திப் பிறவிப்பிணியை நீக்கும் வைத்தீசுவரனின் குழந்தைகளாகி அவனுக்கு உரியவராக முயல்வோமாக.

ஓதாது உணரும் சமரசம்

கதிர்காமத்தின் மகிமை

மக்கள் வெவ்வேறு இயல்புடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். பெரும்பாலார்க்கு அது பிறவியிலேயே வந்தமைகிறது. வேற்றாரையும் வேற்றரது கொள்கைகளையும் வெறுக்கும் இயல்பு ஒரு சிலர்க்கு பிறவிக் குணமாய் அமைகிறது. வேறு ஒரு சிலர் பயிற்சியின் பயனாகப் பிறரை வெறுக்கவோ, நேசிக்கவோ செய்கின்

றனர். அனைவரையும் நேசிக்கும் இயல்பு இன்னும் சிலர்க்கு பிறப்போடு ஒட்டியதாக அமைகிறது. இத்தனைவித இயல்புடைய மக்கள் உலகில் இருக்கின்றனர்.

தெய்வத்தைக் குறித்துப் பிறர் எங்கெல்லாம் தலைவணங்குகின்றனரோ அங்கெல்லாம் நீயும் தலைவணங்கு. அதனால் உனக்கு நன்மையே உண்டாகும்—இங்ஙனம் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமகம்சர் பகர்ந்துள்ளார். மக்களுள் ஒரு சிலர்க்கு இத்தகைய இயல்பு தானாக அமைந்து விடுகிறது. இதற்கு மாறாக மதவாதிகள் எவ்வளவுதான் போதித்தாலும் தங்களின் பரந்த இயல்பு அதைக்கேட்டுக் கெட்டுப்போய் விடுவதில்லை. விதம்விதமான கிரியைகளைக்கொண்டு கடவுளை வணங்கலாம் என்னும் எண்ணம் அவர்கள் உள்ளத்தில் வேரூன்றி விடுகிறது. பல வகைப்பட்ட சின்னங்களை வைத்துக்கொண்டு கடவுளை வணங்கலாம் என்னும் கொள்கையும் அவர்கள் உள்ளத்தில் படிந்துவிடுகிறது. இத்தகைய நன்மக்களது வாழ்வு பிறர்க்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டு ஆகிறது.

இலங்கையிலுள்ள புண்ணியக்ஷேத்திரங்களில் சுதிர்காமம் தலைமைஸ்தானம் பெறுகிறது என்று இயம்பலாம். கடவுள் வழிபாட்டை முன்னிட்டு ஆங்கு மக்கள் ஆண்டு முழுதும் ஓயாது போய்க்கொண்டே இருக்கின்றனர். கொஞ்சக்காலத்துக்கு முன்பு ஆங்குத் தனிவழியே செல்லுதற்கு வசதியான பாதை இல்லாதிருந்தது. இன்றைக்கோ யாத்திரைவாசி ஒருவன் தனியாகவும் போகமுடியும். கூட்டங் கூட்டமாகவும் போகமுடியும். அப்படிப் போய்க்கொண்டிருப்பவர்களுக்கிடையில் அரியதொரு காட்சியை ஆங்குக் காணலாம். அதன் பொருட்டு சிலநாள் அங்கே தங்கியிருப்பது அவசியமாகிறது.

வழிபாட்டுக்குரிய கோயில்களாக ஹிந்துக்களுக்கு உரியவைகள், பௌத்தர்களுக்கு உரியவைகள் முஸ்லீம்களுக்கு உரியவைகள் இருக்கின்றன. இவைகளுக்கி

டையில் வேற்றுமை எதையும் ஆங்குக் காணமுடியாது. வழிபாட்டுக்கென்று செல்லுகின்றவர்கள் ஆலயங்கள் அனைத்துக்கும் பக்தியுடன் செல்லுகின்றனர். வேற்றுமை பாராட்டும் பாங்கைக் காணமுடியாது. கிறிஸ்தவர்களுக்குரிய ஆலயம் ஆங்கு இல்லை எனினும் அவர்களும் பக்தி விசுவாசத்துடன் ஆங்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றனர். ஏசுநாதரிடத்து அவர்கள் கோரிக்கைகள் செய்வது போன்று கதிர்காமக் கதிர்வேலனிடத்தும் அவர்களிற் சிலர் கோரிக்கைகள் செய்து கொள்கின்றனர். அக்கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு நெறியான தீர்த்த யாத்திரை செய்து அவர்கள் அங்குவந்து சேருகின்றனர்.

நான்கு மதங்களின் சந்திப்பை கதிர்காமத்தில் காணலாம். இந்துக்கள், பௌத்தர்கள், முஸ்லீம்கள், கிறிஸ்தவர்கள் ஆகிய இவர்கள் எல்லோரும் அங்கு வந்து சேருகின்றனர். வழிபாட்டுக்குரிய கோயில்களுக்கெல்லாம் பக்தியுடன் அவர்கள் செல்கின்றனர். வருகின்ற மக்களை சகோதர பாவனையுடன் கருதுகின்றனர். மதவேற்றுமையைப் புறத்தும் பிரசாரகர்களை ஆங்குக் காண முடியாது. இதேபாங்கில் அந்தஸ்தலத்திலுள்ள ஐதிகம் நிறைவேறி வருமாகில் மக்களுக்கு அது ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டு ஆகும். கடவுளின் பெயரால் மக்களுக்கிடையில் வெறுப்பை எதற்காக வளர்க்கவேண்டும்? சுவாசிக்கும் காற்று எல்லோர்க்கும் ஒன்றே. வாழ்வை உறுதிப்படுத்தும் சூரிய வெப்பம் எல்லோர்க்கும் ஒன்றே. தாகத்தைத் தணிக்கும் நீரும் ஒன்றே. கடவுள் அருள் மட்டும் வேறு வேறுபாங்குடைய தென்று மதவெறி பிடித்தவர்கள் போதிக்கின்றனர். அவர்கள் சமுதாயத்துக்கு நலம் செய்வதை விடக் கேட்டையே வளர்த்து வருகின்றனர். கதிர்காமத்திலுள்ள அருள்நிலை ஓங்கி வளருமாகில் உலகம் நலன் மிக அடையும். சமரசத்தை மக்கள் ஆங்கு ஓதாது உணருகின்றனர்; அதைச் செயலில் காட்டுகின்றனர்; அதில் நிலை பெற்றவர்களாக அவரவர் இருப்பிடத்துக்குத் திரும்புகின்றனர். கதிர்காமத்தின் அருள்நிலை உலகெங்கும் பரவுவது ஆகுக.

கவிமணி மறைந்தார்

மணி மறைந்து விட்டது. ஒளி மறையவில்லை. காலன் கவி கள் புனைந்த கவியை விடுவானா? இல்லை! கொண்டு சென்றுதான் விட்டான்! கவிதைகளை அவன் என்ன செய்ய முடியும்? வெள்ளத்தாலும் அக்கினியாலும் அழிக்க முடியாத ஆற்றல் உள்ளதல்லவா அக்கவி நாயகம் இயற்றிய அறக்கவிதைகள். அவன் தொடுத்த மலர்மாலை வாடாமலர் மாலையன்றோ! மணிகள் கோத்த 'மலர்மாலை' யை மக்களிடம் கொடுத்து விட்டு மறைந்து விட்டார். "அப்பா மலர் மாலையை" தமிழ் மாதாவின் பாதமலரில் சமர்ப்பிக்கும்படி நம்மிடம் தந்து மறைந்தானோ! செந்தமிழ்ச் சுடரைத் தூண்டி விட்டு ஒளியுடன் விளங்குங்கள் என்று விளக்கமுரைத்து விட்டு நம்மை விட்டு அணைந்து விட்டான் அமரகவி. தமிழாழ் கடலில் ஆழச்சென்று கவி அமுதம் அள்ளித் தந்த கவிமணி கண்களை மூடிவிட்டார்.

தூய்மை, அன்பு, இனிமை, உறுதி இவை யாவற்றினாலும் உருவாக்கப்பட்ட கவிமணி அக்கிவிக்கு இரையாக்கப்பட்டுவிட்டார். தென் குமார்க்கரையருகே உள்ள நாகர்கோவிலிலே அஸ்தியாக்கப் பட்டுவிட்டது அவரது உடல். பிறந்தகத்தை விட்டு வான் சென்று விட்டார் கவி. ஆயினும் உள்ளத்தாற் பொய்யாதொழுகி புகழை விண்ணுக்கெட்ட வைத்த கவியின் வாழ்க்கை, அவன் வாழ்ந்து காட்டிய வாழ்க்கை உலகத்தாருள்ளத்தை விட்டு என்றும் நீங்காது. தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழ்ந்த தொண்டன் அவர். தமிழ்த்தொண்டு செய்ததோடு சமூகத் தொண்டும் செய்தார் என்பதற்குச் சான்றுகள் பலவுள. "அடக்கமே அமரருள் உய்க்கும்," என்னும் உயர்ந்த பண்பைப் பேணித் தன் அடக்கத்துடன் வாழ்ந்தார். பட்டம் பதவிக்காக அவர் பாடியதில்லை. பாடுபடவுமில்லை. பிரிவினைக் குணம் அவரிடம் இருந்திருக்கவில்லை. பணத்தால் உயர்ந்த முதலாளியும் பணம் அற்றுக் குறுகி நிற்கும் ஏழையும் அவருக்கு ஒரே மனிதர்களாகவே தோன்றினார்கள். ஏழை நசுக்கப்படவும் முதலாளி அவனை நசுக்கவும் இறைவன் படைத்ததாக அவர் கருதவில்லை. ஆடம்பரத்திற்கு அவர் அடிமைப்படவுமில்லை. பகட்டிற்கு அவர் பலியாகவுமில்லை. உண்மைக் கவிஞனுக்கு இப்போலிப் பூச்சுக்கள் எதற்கு என்று எண்ணினார் போலும்! உண்மை வாழ்க்கையிலேயே செம்மை கண்டார். நாவினால் ஒன்று சொல்லிக் கையினால் ஒன்றைச் செய்யவில்லை. எதை அவர் பிறரிடம் இருந்து எதிர்பார்த்தாரோ அதையே தாமும் செய்தார். இத்தகைய அறவாழ்க்கை, தன்னலமற்ற தியாக வாழ்க்கை, உயர்வுதரும் உண்மை வாழ்க்கை வாழ்ந்த வரகவி தமிழி

ழிலுள்ள தணியாத அன்பினால் கவிமழை பொழிந்தார். கடவுட் பக்தியாலும் மக்கட் பக்தியாலும் உள்ளத்தில் எழுந்த உணர்ச்சி அலைகளே அந்த இனிய பாக்கள். தமிழனுக்குத் தனி அரசு வேண்டுமென்று தமிழன்னையிலுள்ள பக்தியினால் உரிமைப் போர் தொடுத்த உரிமைக் கவிஞனும் அவன்தான். ஆம், ஐம்பது ஆண்டு களாக இல்லறம் நடத்திய அறிஞனின் அறவாழ்க்கை உணர்த்தும் உண்மைகள் இவைதான்.

கவிமணியின் கவிமணிகள் கற்றவர் உள்ளத்தே ஒளியை வீசச் செய்யும் இயல்புடையன. அவரது கவிதைகள் தொட்டனைத்தாறும் மணற் கேணிபோல் ஆராய்ந்து கற்க அறிவை விரியச் செய்யும் வல்லமையுள்ளன. மணிகள் தொடுத்த மலர் மாலை என்றும் முகர்ந்து இரசிக்க வேண்டிய வாடாமலர் மாலையே. இறைவனைப் பற்றி, இயற்கையைப்பற்றி, அன்பைப்பற்றி, அருளைப்பற்றி, கொஞ்சம் குழந்தையைப்பற்றி எல்லாம் அவர் தாம் பாடிய பாக்களிற் பாடியிருக்கின்றார். பலரகப்பட்ட பாமலர்கள் தொடுக்கப்பட்ட அப்பாமாலையில் “பாட்டிற்கொரு புலவன் பாரதியடா,” என்று பண்ணோடிசைந்த பாரதியின் பாடலைச் சிறப்பித்துப் பாடினார். தமிழுக்குக் கதியாயுள்ள கம்பராமாயணத்தையும் திருக்குறளையும் தேடித்தந்த கம்பனையும் வள்ளுவனையும் அவர் தம் கவிதையாலே காட்டினார். அரசு போகத்தைத் துறந்து வெள்ளரசு மரத்தடியில் இருந்து அருள்பெற்ற ஆத்மவீரர் புத்தரின் பெருமையை, “ஆசிய ஜோதி”யில் அறிவிக்கின்றார். மற்றும் அவர் தந்த “உமர்கையா” போன்ற நூல்களும் தமிழ் உள்ள காலம் வரை நிலைத்திருக்கக் கூடியவையே. கவிஞர் தனது கவித்திறத்தால் மலைமேல் அலைந்து வரும் ஆற்றின் அலையையும் மலர்களில் இருந்துவரும் சுகந்தத்தையும் பறக்கும் பறவைகளின் மகிழ்ச்சியையும் இருள்வானில் திரியும் வெண்ணிலாவின் வெண்மையையும் காட்டினார். அனுபவிக்கச் செய்தார். இருண்ட இருதயத்தில் வெறிபிடித்த உள்ளத்தில் அன்பொளி வீசச்செய்த அறக்கவிகள் இயற்றிய அன்புக் கவியும் அவர்தான். அன்பே உருவான அம்பலக் கூத்தனின்—“தில்லைப் பெருமானின் திருவருளால் விதியையும் வெல்லலாம்,” என்று இறைவனின் அருளை விபந்துரைத்தார். இயற்கைக் காட்சியையும் இணைத்துக் காட்டினார். தன் இனிய பாவால் ‘வான வெளி தனிலே மாலைப்பொழுதினிலே கூனப்பிறை வரவே சிவன் திருக் கோலத்தைக் கண்டதாகக் கூறுகின்றார் அந்த அமரகவி. இன்னும் அமும் குழந்தைக்கும் அல்லற்படும் பாட்டாளிக்கும் கவிதைகள் செய்தளித்துக் கண்ணீரைத் துடைத்தார். ஏர் பிடித்துத் தேசம் காக்கும் ஏழை உழவனின் உலகமிது. பாடுபடும் பாட்டாளியின் உலகமிது என்பதை உணர்த்த, ‘பாடுபடுவோர்க்கே இந்தப் பாரிடம் சொந்தமையா’ என்று ஏங்கும் ஏழைக்காகக் குரல் கொடுத்தார். பாடுபட்டுக் காட்டைப் பண்படுத்திப் “பாலவனம் சோலை

வனமாக” மாறச் செய்யவேண்டுமென்று மக்களுக்கு உணர்வூட்டினார். ஒழுக்கமே மக்கள் வாழ்க்கையை ஒங்கச் செய்யும் அதை உயிரினும் மேலாகக் கருதவேண்டும் ஆகையால் “கஞ்சாவை நஞ்சாகக் கருதவேண்டும், கள்ளொழுகும் கடைவாயை மூடவேண்டும்” என்று உபதேசித்தார். தான் எண்ணிய நல்லெண்ணங்களை மக்களிடம் கூறியதோடு காந்திமதியிடமும் தனக்கும் நாட்டிற்கும் கருணை பொழியுமாறு கவிஞர் வேண்டினார்.

இத்தகைய வரம்பேண்டிய தமிழ்த் தொண்டன் தமிழ்த்தேவியின் சேவடியில் கரையற்ற கவிதைகள் புனைந்து காணிக்கையாகச் செலுத்திய கவிஞன்; உள்ளத்தே ஒளி வீசச் செய்த கவிமணி. தரணியெங்கும் தமிழ் ஒலி கேட்கச் செய்தமணி. செந்தமிழ்த் தேனையுண்டு பிறரையும் சுவைக்கச் செய்த மணிவண்டு, நம்மை விட்டுப் பறந்து விட்டது. ஆனால் தேகவியோகம் அடைந்த தேசி கவிநாயகம்பிள்ளைக்கு—அவர் செய்த தொண்டிற்கு நாம் செய்யும் கைம்மாறு என்ன? பத்திரிகையில் இரண்டொரு வார்த்தை எழுதியோ மேடையிலெழுந்து இரண்டொரு வார்த்தை கூறியோ அவருக்கு நாம் நன்றி செலுத்திவிட முடியாது. அவர் மக்கள் இதயத்தில் அன்பை உறையச்செய்யப் பாடினாரே தவிர தன்னைப் புகழ் வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் மாலை தொடுக்கவில்லை; மணிக்கவிகள் இப்பற்றவில்லை. ஆகவே வானுறையும் தெய்வத்துடன் கலந்த தேசிகவிநாயகம்பிள்ளைக்கு நாம் செய்யும் கைம்மாறு அவர் காட்டிய வழியில் நின்று வாழ்வாங்கு வாழ்தலேயன்றி வேறென்றுண்டோ? வாழ்க மணியின் புகழ்! வாழ்க தெய்வத் தமிழ்!

க. கணேசலிங்கம்

S. S. C.

ஒரு தமிழ்த் தொண்டன்

இன்று பாரதநாடு ஒரு புண்ணிய பூமியாக, கலைக்கோயிலாக, அறிஞர் அவையாகக் கருதப்படுகிறது. இயற்கை எழில் மிகும் காவிர், கங்கை, யமுனை, போன்ற ஆறுகளும், கயிலை, ‘எவரெஸ்ட்’ போன்ற மலைகளும், அங்குள்ளன. புத்தர், பரமஹம்சர் போன்ற மத ஸ்தாபகர்கள் அங்கவதரித்தார்கள். அதேபோன்று அருங்கலைகள் கற்று, புலமையின் எல்லைகண்ட அறிஞர்கள் பலர் தமிழ்த்தாயின் புகழ் அலையை இமயம்வரை எழுப்பி மகிழ்ந்திருக்கிறார்கள். அத்தகையோர் இன்றும் அவதரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; இன்னும் அவதரிப்பார்கள்.

அப்பேரின்ப வீட்டில் அவதரித்துத் 'தாவரத்திற்கு உயிர் உண்டு' என்று நிரூபித்த ஜெகதீஸ் சந்திரபோஸை நாம் மறக்கவில்லை. 'உழைப்பால் உயரமுடியும்' என்று கர்ச்சித்து கைவழக்கிலே காட்டிய காந்திஜியை நம்சிந்தனை இழக்கவில்லை. 'தனிப்பட்ட ஒரு மனிதனாலும் கடலிலே கப்பலோட்ட முடியும்,' என்று காட்டிய சிதம்பரம்பிள்ளையின் சிறப்பும் சிதைந்து விடவில்லை. 'பாட்டிய மற்றிப் பாரிலே புகழ்பெற முடியும்' என்று காட்டிய பாரதியோ நமதகத்தில் கல்மேல் எழுத்து. அதேபோல் தமிழ்த்தாயின் தனிப் பெரும் தனயனான திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியாரும் நம் இதயபீடத்தின் அழித்தெழுதா ஒவியம். ஏனெனில் அவர் ஒரு தமிழ்த் தொண்டன். அவரது தமிழ்த் தொண்டின் காரணமாக அவரது புகழ் தமிழும், தமிழனும் உள்ளளவும் நிலைத்து நிற்கும்.

அப்பேரியார் சைவ வேளாளர் குலத்தில் உதித்தார். தமிழ்ப் பயிற்சியின் எல்லையைக் கண்டு களிகூர்ந்தார். அதன்பின் தமிழா சிரியராகச் சிலகாலம் பணியாற்றி வந்தார். அவருடைய தமிழ்த் தொண்டுக்கு குலமும், சமயமும், தொழிலும் மடைபோட்டுத் தடை செய்ய முடியவில்லை. தமிழர்களிடையில் சாதி, மத, கட்சிக்குரோ தமிழ்ந் யாவரையும் நேசித்த—யாவராலும் நேசிக்கப்பட்ட தமிழ்த் தொண்டன் திரு. வி. க. அவரின் திருஉருவமோ ஒல்லியும், உச்சிக்குடுமியும், கதராடையும் துலங்க நெற்றியில் நீறு நிலவ ஒரு வைதீகப் பெரியார் போன்று இருந்தது. ஆனால் அவர் பேசும் பேச்சிலும், எழுதும் எழுத்திலும் வைரம் பாய்ந்திருக்கும். உறுதி ஊன்றப்பட்டிருக்கும். அவரது உள்ளம் சீர்திருத்தத்தையே விரும்பியது; விருத்தி செய்யவும் விரைந்தார். சமய சமரசத்தையே தன்வாழ்நாளில் மேற்கொண்டு ஒழுகலானார்.

'மனித வாழ்க்கையும் காந்தி அடிகளும்' என்ற அவருடைய நயம் நிறைந்த நூல் காந்தியத்தில் அப்பேரியாருக்கிருந்த ஆழமான பற்றை எடுத்துக் காட்டுகிறது. திருக்குறளிலும் சில அதிகாரங்களுக்கு உரை எழுதியுள்ளார். அவரது கரம் ஒரு காலத்தில் 'இளமை விருந்து' இழைத்தது; பெண்ணின் பெருமை பொறித்தது; முடிகாதல், சீர்திருத்தம் முதலியவற்றைச் சீர்தூக்கிச் செதுக்கியது. அவர் முருகன் அருள் வேட்டல் முதல் கிறிஸ்துவ அருள்வேட்டல் வரை பல அரிய பாமாலைகளைப் பாடிப் பார்புகழ்ச் செய்தார். அவரது கட்டுரைகள் ஒவ்வொன்றும் செந்தமிழ்த் தேன் சொட்டுவனவாய் இருக்கின்றன. எந்தப்பொருளை எழுதினாலும் ஓர் எடுப்பு இலங்கும். அழகுபடப் பேசும்போது பொருட் செறிவு வாய்ந்து ஒரு தனிச்சுவை தோன்றும். தனது கண் ஒளி மங்கியபின்னும் கவிதைகள் இயற்றுவதிலேயே தன் காலத்தைக் கழித்தார் என்றால் அவரின் தமிழார்வம் அளவிடற்பாலதோ!

அவரது பார்வை கலைஞனது பார்வை; அவரது உள்ளம் கவிஞனது உள்ளம். அவர் மேடையிற் பேசிய பேச்சுக்களும் எழுத்தைப்போன்று பல திறத்தன. காதல் வாழ்வைப்பற்றிப் பகரும் போதும், இறைவன் பெருமையை எடுத்துரைக்கும் போதும் கேட்பவர்கள் தம்மை மறந்து வேறு ஏதோ அமுதமயமான இன்ப உலகில் உலவி வருவதைப்போல் அந்தப் பொருளுடன் ஐக்கியமாகி விடுவார்கள். எடுத்துக்கொண்ட பொருளைப் படிப்படியாக விளக்கும்போது கேட்பவர்களின் மனம் அந்தப் பேச்சின் வழியே நழுவி நழுவி உள்ளீடாக ஆழ்ந்துபோகும். பிறரைக் கரசாரமாகப் பேசிச் சபையோரைக் கைதட்டி நகைக்க வைப்பதும், கிண்டலாகவும், கேலியாகவும் பேசி மக்களை ஆரவாரம் செய்யச் செய்வதும், நகைச்சுவையை நீட்டி எல்லோரையும் நகைப்புக்கு ஆளாக்குவதும் அவர் அறியாதவை; அறிந்தும் 'வேண்டாம்' என்று ஒதுக்கியவை. தமிழிலக்கிய மேடைகள், சிந்திருத்தக் கூட்டங்கள், அரசியல் மகாநாடுகள், தொழிலாளர் சங்கங்கள், இளைஞர் மன்றங்கள் முதலிய பலவும் செந்தமிழ்ச் செல்வரின் சிறப்பான சொற்பொழிவுகளால் சிறப்புற்றிருக்கின்றன.

இவரின் குடும்பத்தினருக்கு இறுதிக்காலத்தில் பாண்டுநோய் வருவது வழக்கம். அவருடைய அண்ணனாருக்கும் அந்திய காலத்தில் அந்நோய்தான் கண்டது. இவரும் அந்நோயே கண்டு 'கிழித்த நார் போலக் கிடக்கிறார்' என்பதற்கொப்ப, கையிலும், காலிலும், கன்னங்களிலும் கண்ணைச் சுற்றியும் வீக்கம் உடையராய்ப் படுக்கையிலே கிடந்தார். வேறு ஊருக்குப்போக விரும்புவோர் ஆயத்தமாக நேரத்தை எதிர்நோக்கி இருப்பதுபோல் இவரும் அமைதியோடு இறைவனை அடையும் நாளை எதிர்நோக்கி இருந்தார். அந்த நாளும் வந்தது. புரட்டாதித் திங்கள் பதினேழாம் நாள் வியாழக்கிழமை மாலை ஏழு மணி நார்பத்தைந்து நிமிடத்திற்கு திரு. வி. க. தமது பூத உடம்புச் சிறையினின்றும் விடுதலையடைந்து புகழுடம்பிலே புகுந்து வாழத் தொடங்கினார். வாழ்ந்து கொண்டே யிருக்கின்றார்.

R. S. ஆனந்தவேல்

S. S. C.

எல்லோரும் ஓரினம் எல்லோரும் ஒரு குலம்

ஆதிகாலத்தில் ஆரியர் தம்மை பிராமணர், வைசியர், சத்திரியர் என்றும் திராவிடரை சூத்திரர் என்றும் நாற்பாற் சாதியாக வகுத்தார்கள். இறைவன் படைக்கும்போது இவன் தாழ்ந்தவன் இவன் உயர்ந்தவன் என்று பாகுபாடு இல்லாமலேதான் படைத்தார். அவர் சந்நிதியில் யாவரும் சமமே. அன்று ஆசிரியர் வகுத்த நான்கு பிரிவும் காலக்கிரமத்தில் பலபடப் பிரிந்து உயர்வு, தாழ்வு, ஆண்டான், அடிமை என்னும் பாகுபாட்டிற்கு வழிவகுத்து விட்டது. பண்டைக் காலத்திலே தொழில்பற்றிச் சாதி வகுக்கப்பட்டது என்பது ஒருதலை. அன்று ஆரியர் வகுத்த வழி காலகதியில் நமது பாரதநாட்டிலே புகுந்து தீண்டாமை என்னும் அரக்கனின் ஆட்சியாக மாற்றமடையச் செய்தது. முடியுடை மூவேந்தர் காலத்திற் சாதிப் பாகுபாட்டிற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படவில்லை. தீண்டாமை என்னும் கொடிய நோய் தமிழகத்தில் இருந்ததுமில்லை. தீண்டாமையை உள்ளீடாகக் கொண்ட நூல்கள் எதுவும் வெளிவந்ததுமில்லை. ஔவையார் கூட “சாதியிரண்டொழிய வேறில்லை” என்றார். அவர்கொண்ட கருத்து சாதிக்கோர் வரைவிலக்கணமாக அமைந்துள்ளது. அவர் “இட்டார் பெரியோர் இடாதோர் இழி குலத்தோர்” என்ற இருபிரிவாக வகுத்துக் காட்டினாரேயன்றிப் புல்லுருவி போன்ற இன்றைய தீண்டாமையைக் குறிப்பிடவில்லை. சமத்துவம் உள்ள நாட்டில் இன்பமூண்டு, சகோதரத்துவம் நிறைந்த நாட்டில் அமைதியுண்டு, சுதந்திரம் உள்ள நாட்டில் மகிழ்ச்சி உண்டு. எனவே இம்மூன்று இலட்சியங்களும் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கின்ற நாடு சுபீட்சம் நிறைந்த நாடு. தீண்டாமையைப் போக்கடித்த நாடு வாழ்க்கையின் விளக்கம் கண்ட நாடு. நமது ஈழ நாட்டில் இன்றும் சாதிப்பாகுபாடு ஒழிந்த பாடில்லை. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும், நகரத்திலும் இவன் தாழ்ந்தவன், இவன் உயர்ந்தவன் என்னும் பாகுபாடு இன்னும் இருக்கத்தான் செய்கின்றது. இதை ஒழிக்க நாம் ஒவ்வொருவரும் திரிகரண சுத்தியுடன் பாடு படவேண்டும். தீண்டாமை அரக்கனை விரட்டியடித்து “சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா” என்னும் குறிக்கோளை நாம் நிலவச் செய்தல் வேண்டும். ஜாதிபேதங்களை நமது நாட்டினின்றும் நீக்கி நமது ஈழவளநாட்டை சுகந்தரு நாடாக மாற்றவேண்டும். இதுவே நமது கடமையும், உரிமையும் ஆகும். நாம் தீண்டாமையைக் குழிதோண்டிப் புதைப்போம். அதனால் நமது வாழ்க்கை பொலிவுற்று விளங்கும். பன்னூறுண்டுகளுக்கு முன் கம்பனார் பாடப்பெற்ற இராமாயணத்

தில் உள்ள ஒருபகுதி தீண்டாமைக்குச் சாவுமணி அடிக்கும் தன்மையது. நாவாய் ஒட்டுபவனும், புளிஞர் தலைவனுமாகிய குகன் என்பவனை இராமர் சந்தித்து இதுவரை நாம் நால்வராயிருந்தோம். இன்று ஐவரானோம் எனச் சொல்லித் தன் சகோதரருள் ஒருவனாகப் பாராட்டுகின்றான். இக்கதை பழமையில் ஊறிக் கிடக்கும் மக்கள் செவிகளில் நுழையாதிருக்கலாம். வருங்கால வாலிபர்கள் தான் மறுமலர்ச்சிப் பாதையில் நாட்டைக் கொண்டு வருதல்வேண்டும். அன்று பாரதநாட்டிலே தீண்டாமை என்னும் நோய் பரவக் கண்டு அஞ்சினார் ஒருவர். அவர் தீண்டாமை தலைவிரித்தாடியதைக் கண்டு நெஞ்சங் கொதித்தார். சாதித்துவேசத்தைப் போக்கடிக்கப் படாதபாடுபட்டார். சாதனையும், போதனையும் கலந்த வாழ்வின் மூலம் பாரதமக்களின் கண்களை விழிப்படையச் செய்தார். தீண்டாமையைப் படிப்படியாக மாற்றினார். அவர்தான் அஹிம்சா மூர்த்தி காந்திஜி. அவர் காட்டிய பாதையின் வழியே எல்லோரும் ஓரினம் எல்லோரும் ஒரு குலம்” என்ற பாரதியின் மணிமொழிக் கிணங்க நாம் அனைவரும் தீண்டாமை நம் நாட்டை விட்டு ஒழிய அயராதுழைப்போமாக.

சி. இராஜன்
Form II.

பெண்ணின் பெருமை

பெண் என்றதும் பலரும் பலவிதமாகப் பேசுவதை நாம் ஒவ்வொருவரும் காதாரக் கேட்கிறோம். பெண் என்றால் பேய் என்றும் பிசாசு என்றும் ஒரு சாரார் பெண்களை இகழ்ந்து கூறுகிறார்கள். இன்னொரு சாரார் “சேலை கட்டிய மாதரை நம்பினால் தெருவிலே நின்று தயங்கித் திரிபவரே” என்று இகழ்ந்து கூறியிருப்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் இன்றும் கேட்கத்தான் செய்கிறோம்.

பெண் என்பவள் யார்? என்னும் கேள்விக்கு விடை கூறத் தெண்டிப்போம். அவள் எத்தன்மை வாய்ந்தவள்? பெண் வாழ்க்கையின் வழிகாட்டி. கற்பெனும் தன்மை பொருந்தப்பட்ட காவலாளி. நாட்டிற்கு நற்புகழைத் தேடித் தரும் கற்பகதரு. ஆளில்லா விமானத்தையும் அணுக்குண்டின் சக்தியையும் கண்ட விஞ்ஞானி, துப்பாக்கி கத்தி முதலியவற்றின் முனையையும் கட்டி முத்தமிடும் வீரத்தியாகி, ஆண்டவனை அருள் வடிவில் கண்ட பக்தன் இவர்களை

எல்லாம் இவ்வுலகிற்கு ஈன்றளித்தவன் பெண்ணே. பெண் என் பவள் பெருந்தன்மை வாய்ந்தவள். இரக்கமும் அன்பும் நிறைந்த உள்ளத்தையுடையவள். இப்படிப்பட்ட பெண்ணைப் பார்த்துப் பேயடா பிசாசடா என்று பேசுவது நீதிபாகுமா? இது ஒவ்வொரு வரும் சிந்திக்கவேண்டிய ஒரு விஷயம்.

அமுத மொழிசனை எங்களுக்குச் சொல்லி அறிவைப் புகட்டிய ஓளவைப்பிராட்டி, காதலனுயிரைக் காலனிடமிருந்து மீட்ட சாவித் திரி, தன்கணவன் கள்வனில்லை என்பதை உலகத்தாருக்கு எடுத்துக் காட்டிய கண்ணகி, உலக வாழ்க்கையையே வெறுத்துத் துறவு பூண்ட மணிமேகலை, தன்னுடைய நாட்டுக்குப் பணிசெய்வதே தன் கடன் என்று தன்னுடைய பூதவுடம்பைத் தீக்கிரையாக்கிய ஜோன் அவ் ஆர்க், தன்னுடைய கணவர் இறந்த அதே நிமிஷத்தில் தங்களுடைய பச்சிளங் குழந்தைகளைப் போருக்கு அனுப்பிய வீரத் தாய்மார்கள் இவர்கள் எல்லாம் பெண்கள் இல்லையா? இப்படிப் பட்ட பெண்களைப் பேப் என்றும் பிசாசென்றும் கூறுவதற்கு நாக் கூசவில்லையா?

பெண்ணாக உலகத்திலே பிறப்பதற்கு நல்ல பெரிய தவத்தை நாம் செய்திட வேண்டும். அல்லும் பகலும் உழைப்பவர்கள் பெண்களே. பெண்கள் இல்லாது விட்டால் பாரில் அறங்கன் எவ்வாறு வளரும். நோயாளியின் பக்கத்திலே இருந்து கண்ணை இமை காப்பதுபோல் அந்த நோயாளியைக் காப்பது யார்? சிந்திய கண்ணீரைப் துடைப்பவர் யார்? சிந்தையிலிருந்து பயம் அகன்றிடச் செய்பவர் யார்? மனகிற்பட்ட கவலைகள் பறந்திடவே ஓர் இனிய வார்த்தை கூறுபவள் யார்? மக்களுடைய அன்பை வளர்ப்பவர் யார்? இன்ப உரைகளைத் தருபவர் யார்? அன்பிற்காக ஆவியைக் கொடுக்கத் துணிபவர் யார்? இவற்றை எல்லாம் அர்ப்பணம் செய்யக் கூடியவள் பெண்ணே. இத்தனை சிறப்புக்களுடைய மங்கை ஒரு பெண்ணாகப் பிறந்து விட்டாள். மனம் வாடித் தளர்ந்து சோர்ந்து வருந்துகிறாள்.

ஒரு மனிதனுக்கு இன்றியமையாதது இவ்வாழ்க்கை. அந்த இவ்வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதவள் பெண். நாட்டிற்கு நலம் தேடி நாட்டை நல்வழிப்படுத்தி அன்பும், அறமும் நிறைந்து வாழ்பவர் பெண்களே!

பெண் என்றால் பேயும் இரங்கும். அந்தப் பேய்களுக்கு இருக்கும் இரக்கம் கூட இந்த மனிதர்களுக்கு இல்லையே! தங்கள் தங்கள் தாய்மார்கள் யார் என்று கொஞ்சமும் சிந்திக்கவில்லைப் போலும்; அவர்களும் ஒவ்வொரு பெண்தானே. பொய்யாமொழிப் புலவரான திருவள்ளுவர், சத்தியத்தையும் அஹிம்சையையும் கடைப்

பிடித்த மகாத்மகாந்தி சகோதரத்துவத்தை நிலைநாட்டிய முகம்மது நபி, உலகத்திலேயே சிறந்த நாடக ஆசிரியரான சேக்ஸ்பியர், புலவர்களிற் சிறந்தவராகிய கம்பர் இவர்களெல்லாம் யாருடைய வயிற்றில் உதித்தார்கள்? பெண்ணின் வயற்றிலேதானே உதித்தார்கள். இவர்கள் உலகத்தாரால் எப்படிப் புகழப்படுகிறார்கள். இந்தப் புகழ் எல்லாம் யாருக்கு உரியதென்று எண்ணுகிறீர்கள்; இவர்களை ஈன்றெடுத்த தாய்மாருக்கே; பெண் குலத்துக்கே என்றும் சொல்லி விடலாம். பெண்ணின் பெருமை எவ்வளவு தூரத்தில் திகழ்கிறது பார்த்தீர்களா? சேலை கட்டிய மாதரை நம்பினால் தெருவிலே நிற்பேரே என்னும் இழிவான சொல்லை மாற்றி சேலை கட்டிய மாதரை நம்பினால் செம்மை வாழ்வினைப் பெற்றுக் களிப்பீரே என்று யாவரும் பெண்ணைப் போற்றுவோமாக. இவ்வரும் பெரும் நற்குணங்களைப் பெண்களுக்கு அளித்தவர் கடவுளே. எனவே எல்லோரும் கடவுளைப் போற்றிப் புகழ்வோமாக.

Marugoooba

Third Form

பூமி தானம்

ஒருவனிடம் ஏராளமாகக் காணி இருக்குமாயின் அதைப் பிரித்து ஒரு பகுதியை வைத்துக்கொண்டு மற்றப்பகுதியை ஏழை மக்களுக்குத் தானமாகப் பகிர்ந்து கொடுக்கவேண்டும். முற்காலத்தில் மிகுந்த செல்வந்தராய் உள்ளவர்கள் ஆலயங்களுக்கும், மசூதிகளுக்கும், பாடசாலைகளுக்கும், மடங்களுக்கும் பூமி தானஞ்செய்து வந்தார்கள். அரசர்கள் தாங்கள் போரிலே பிறநாடுகளை ஜெயித்த போது தம்முடைய வீரர்களுக்கும், யுத்தத்தில் மடிந்தவர்களின் மனைவி, மக்கள் முதலியவர்களுக்கும் வென்ற காணிகளைப் பற்பல பகுதிகளாகப் பிரித்து பூமிதானம் செய்தார்கள். காந்தியடிகள் சத்தியாக்கிரகத்தையும் அஹிம்சையையும் நிலைநாட்டியதுடன் அவருக்குப் பின்பு வினோபாஜி ஏழைமக்களுக்குப் பூமிதானம் வழங்கி வருகிறார். இவர்தான் தலைசிறந்த பூமிதானத் தலைவர். இவரது தலைமையின் கீழ்த்தான் இப்பொழுது இந்தியாவிலே பூமிதானம் வழங்குகின்றார்கள்.

அன்பினாலேயே பூமிதானம் செய்கிறார்கள். கடவுள் நம் எல்லோரையும் படைத்திருக்கிறார். ஆனால் பலரை ஏழைகளாகவும் சிலரை பணக்காரர்களாகவும் படைக்கவில்லை. பணக்காரர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய பொருள்கள் போக மிகுதியைப் பங்கிட்டு ஏழைமக்களாகிய எம் சகோதரர்களுக்கு கொடுத்துதவி அவர்களை

மேன்மையுறச் செய்ய வேண்டும். ஆகையால் மக்கள் எல்லோரும் சகோதரர்களாக வாழவேண்டும். கடவுள் எமக்காகவே உலகில் ஐம்பூதங்களையும் படைத்துள்ளார். அதில் ஒன்றுதான் “மண்”. மற்றைய பூதங்கள் எல்லாம் எல்லோருக்கும் சொந்தம். ஆனால் நிலம் பலருக்குண்டு. சிலருக்கில்லை. இது துரோகமான செய்கையாயிருக்கிறது. இது நீதியற்ற நிலை. இந்த நிலையை மாற்றவே எமது உத்தமசீலர் வினோபாஜி பூமிதானத்தைப்பற்றி மும்முரமாக பிரசாரம் செய்து வருகிறார்.

ஒருவன் தனக்குப் போதிய நிலத்தை வைத்திருப்பானாயின் அவன் தனது தொழிலுக்கும் தன் குடும்பத்திற்கும் போதிய நிலம் போக மற்றையவைகளைப் பங்குகளாகப் பகிர்ந்து காணிக்குத் திண்டாடும் ஏழைமக்களுக்குத் தானமாகக் கொடுத்தல் வேண்டும். ஒரு ஏழைக்கு போதிய நிலமாவது இருக்கவேண்டும். நிலத்தைக் கொடுத்து ஏழைமக்களைப் பசி பட்டினியின்றிக் காப்பாற்ற வேண்டும். அவைகளைப் பயிரிடச்செய்தல் வேண்டும். இப்படியாக ஒவ்வொருவரும் விவசாயஞ் செய்யத் தொடங்கிவிட்டால் நாடு நலமுற்று நல்ல செழிப்புற்று விளங்கும். அதனால் பூமியைத் தானமாகக் கொடுப்பவர்களை ஏழை மக்கள் வாயார வாழ்த்துவார்கள். இதற்காக அரும்பாடுபடும் எமது உத்தம சீலர் வினோபாஜி ஊர் ஊராக அலைந்து திரிந்து காணிகளை ஏழை மக்களுக்காகச் சேகரித்து வருகிறார். அத்துடன்ெல்லாம் தானமாக வாங்கிய காணியை ஏழை மக்களுக்கும் பகிர்ந்து கொடுத்தும் வருகிறார். இவர் சென்ற மாதம் வரை சுமார் 35 இலட்சம் ஏக்கர் நிலங்களைப் பூமிதானமாக ஏற்றிருக்கின்றார்.

இலங்கையிலும் பூமிதானக் கொள்கை வந்தால் மக்கள் சுபீட்சமாக வாழ்வார்கள். உணவுகளை உற்பத்தி செய்ய மிகவும் உதவியாயிருக்கும். அதனால் நாட்டில் பஞ்சம் நீங்கும். உற்பத்தி பெருகினால் பிறநாட்டிலிருந்து உணவுப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்யாமலே அப்பணத்தைக் கொண்டு வேறு துறையில் பணத்தைச் செலவிட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம். பூமி தானம் செய்வதால் ஏழை மக்கள் எல்லோரும் புத்துயிர் பெற்றுத் தொழிலாளர்களாக மாறுவார்கள். மிகவும் சுறுசுறுப்பாகவுயிருப்பார்கள். அதனால் ஏழை மக்களெல்லோரும் சரிநிகர் சமமானமாகவும். ஒற்றுமையாகவுயிருந்து வாழ்வார்கள், சமாதானமாக இருக்கும் மக்கள் எல்லோரிடமும் சாந்தி நிலவும். அதனால் நாடு இன்புற்று சர்வோதயமாக விளங்கும். கார்தியடிகளின் அரசியல் வயலில் வினோபாஜியிட்ட விதை முளைத்து நாளொரு வண்ணமும் பொழுதொரு மேனியுமாக வளர்ந்து அகில உலகத்திலுமுள்ள எல்லா நாடுகளிலும் பரவச் செய்தல் வேண்டும். அவ்விதம் பரவச் செய்வோமானால் உலகில் எல்லாப் பாகங்களிலுமிருந்து சீவீக்கும் ஏழை மக்கள் சுபீட்சமாக வாழ்வார்கள். ஏழைகள் ஒவ்

வொருவரும் தங்களுக்கு உரிமையான நிலத்தைப்பெற்று உண்டு உறங்கும் நாள் நெருங்கி விட்டது. மகத்தான அம்மேன்மை பொருந்திய நாளை நாமெல்லோரும் மிகவும் சந்தோஷமாகக் கொண்டாடுவோமாக !

எல். ஏ. ஜெயினுத்தீன்,
Prep. S. S. C.

வாசிகசாலைபும் கல்விச்சிருகும்

வாசிகசாலை என்றால் என்ன? அதற்கும் கல்விச் சிருருக்கும் உள்ள தொடர்பென்ன? என்னும் வினாக்கள் சற்றுச் சிந்திக்கத் தக்கவை. மனிதன் பகுத்தறிவின் துணையினால் இது தக்கதோ தகாததோ என ஆராய்ந்து, கொள்ளுவன கொண்டு தள்ளுவன தள்ளித் தனது வாழ்க்கையைச் சிறப்பாக நடத்துகிறான். அவனது வாழ்க்கை சிறப்பாக நடைபெறுவதற்குப் பகுத்தறிவு மாத்திரம் போதியதன்று. அறிவும் வேண்டும். அறிவைத் தருவது கல்விச் சாலையே. அங்கும் நிரம்பிய அறிவைப் பெறமுடிகிறதில்லை. அன்னுடைய அறிவை இன்னும் பெருக்க உதவிபுரியும் ஓர் இடமே வாசிகசாலையாகும். வாசிகசாலை சிறுவனுக்கு எவ்வெவ் வழிகளில் அறிவைக் கொடுக்கின்றதென ஆராய்வாம். ஆறுதல் நேரங்களில் பள்ளிக்கூட வாசிகசாலையில் பெருந் தொகையான ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் குழுமியிருக்கக் காண்கிறான். எல்லோரும் ஏதோ படிக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன படிக்கிறார்கள் என்பதை அறிய ஆவல் கொள்ளுகிறான். உள்ளே நுழைகிறான். கண்ணைக் கவரும் வனப்பு மிக்க புஸ்தக முகப்பைக் காண்கிறான். ஓடோடி அதை எடுக்கிறான். ஆவலோடு படிக்கிறான். எளிய நடையில் நல்ல பாஷையில் அழகாக அமைந்திருத்தலை அவதானித்து அகம் மகிழ்கிறான். அப்படியே தனது பேச்சையும் எழுத்தையும் திருந்திய முறையில் மாற்றியமைக்க விழைகிறான். அவ்வண்ணமே செய்கிறான். அதுமட்டுமா? சிறுவன் மெல்ல மெல்லக் கதைகள் வாசிப்பதை விடுத்து வேறு விஷயங்களையும் வாசிக்கத் தொடங்குகிறான். பிறநாடுகளில் மக்கள் எப்படியாக வாழ்கிறார்கள். அவர்களின் கல்வி எப்படி மாற்றியமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இடத்துக்கிடம் சனங்களின் வாழ்க்கை எவ்வாறு மாறுபடுகின்றது என்பனபோன்ற செய்திகளை அறிகிறான். இன்னும் இவை போன்றவற்றை அறியத் தூண்டப்படுகின்றான். அதனால் மென்மேலும் பத்திரிகைகளை வாசித்து உலகியலறிவு கைவரப் பெறுகின்றான். இலக்கியத் திற

மையையும் வாசிகசாலையிலேயே பெறுகின்றான். அங்கே அழகான சிறுபாடல்களைக் காண்கின்றான். அவற்றை வாசிக்கப் பார்க்கிறான். பலமுறை வாசித்துச் சுவைக்கிறான். அவற்றைச் சுவைத்த பிள்ளை படிப்படியே கதைப்பாடல்களையும் இராமாயணம் பாரதம் போன்ற நூல்களையும் வாசித்துப் பொருள்களை அறிந்து நயக்கிறான். ஈற்றில் இலக்கியத் தெரிவுசெய்து சுயம்வரம் நடாத்தும் வன்மையும் உடையவன் ஆகின்றான். வாசிகசாலையில் நிரம்பிய அறிவிற்குரிய, ஒழுக்கத்திற்குரிய விஷயங்களைக் கொண்ட புத்தகங்கள் பத்திரிகைகள் போதியளவு இருக்கவேண்டும். வாசிகசாலைகள் பாடசாலையிற்கட்டாயம் இடம்பெற வேண்டும். வாசிகசாலை, பிள்ளைகள் எந்நேரமும் போய் வாசிக்கத் தக்கதாகத் திறந்து வைக்கப்பட வேண்டும். அங்குள்ள விஷயங்கள் பிள்ளையின் மனத்தைப் பண்படுத்தும் சிறந்த விஷயங்களாக அமையவேண்டும். மக்களுக்குத் தேவையானது எது என்பது அவனுக்குத் தெரியாது. அவற்றை அறியவல்லான் அறிவு படைத்தவனே. அவனது விஷயங்களே வாசிகசாலையில் இடம்பெற வேண்டும். வாசிகசாலை ஒருவனை எதிர்கால வாழ்க்கையில் அறிவு படைத்தவனாக, நல்லொழுக்கமுடையவனாக, ஆராய்ச்சிக்காரனாக ஆக்குகின்றது. விஞ்ஞானியாக, கணித விற்பன்னாக விளங்கச் செய்கின்றது. சிறந்த எழுத்தாளனாக, பேச்சாளனாக, இலங்க வைக்கின்றது. இலக்கிய இரசிகனாக, இலக்கியம் இதுவெனத் தீர்க்கக் கூடியவனாக மிளிரச் செய்கின்றது.

மு. சிவஞானேஸ்வரி

Prep. S. S. C.

“மனிதன் தயையில் கிறிஸ்தவனைப் போன்றும், அநுஷ்டானத்தைத் தவறாமல் கடைப்பிடிப்பதில் முகம்மதியனைப் போன்றும், சர்வ ஜீவராசியினிடத்தும் அன்பு பாராட்டும் விஷயத்தில் ஹிந்துவாகவும் இருக்கட்டும்.”

—ஸ்ரீ இராம கிருஷ்ணர்

“எழுமின் ! விழிமின் !
குறிசாரும் வரை நில்லாது
செல் மின்”

*
“பலமே வாழ்வு, பலமின்
மையே மரணம்”

*.
“ஆதரவாவது ‘தான்’ அறும்
ஆதரம்.”

— விவேகானந்தர்.

சுபீட்சமாய் வாழ்வோம்

(சிறு நாடகம்)

(மது துக்கத்தோடு தள்ளாடிக்கொண்டு வருகிறது
சாவு எதிர்கொண்டு அழைக்கிறது)

சாவு:- மதுவா! வா; வா. எங்கே புறப்பட்டாய்.....உன்முகம்
வாடியிருக்கிறதே; என்ன சங்கதி.

மது:- என்ன அண்ணா செய்வது. என்னை இந்த நாட்டை விட்டே
அகற்றப்போகிறார்களாம் இந்த நாட்டுமக்கள்.

சாவு:- ஏன் தம்பி பயப்படுகிறாய். உனக்கு ஆதரவாகத் தானே
இந்த நாட்டில் அதிக ஆட்கள் இருக்கிறார்களே; இப்போது
என்னைப்பார்; என்னை இந்த உலகத்தை விட்டே விரட்ட
வழி பார்க்கிறார்கள். ஆனால் கடைசி மனிதன் வாழும் வரை
நானும் இருந்தே தீருவேன்.

மது:- உனக்கு என்ன அண்ணா நீ சிரஞ்சீவி; இவ்வுலகில் காந்தி
என்ற ஒருவர் 'மது ஒழிக' என்று பிரசாரம் செய்தார். எல்
லோரும் அவரையே பின்பற்றுகிறார்கள். இவையாவும் மனி
தனின் மதி செய்யும் வேலை.

(அப்பொழுது வறுமை களிப்புடன் வருகிறது.)

மது:- (அதனைப் பார்த்து) என்ன வறுமை களிப்புடன் வருகிறாயே!

வறுமை:- (களிப்புடன்) அதையேன் கேட்கிறீர்கள். என்னை அகற்று
கிறோம், அகற்றுகிறோம் என்று கூறித் தங்கள் பணத்தையெல்
யெல்லாம் செலவு செய்துவிட்டு "பஞ்சமே மஞ்சத்துக்கு வா"
என்று அழைக்கிறார்கள் அதனாலே.....

மது:- சரிதான் எங்களைக் கலைக்கிறார்கள். உன்பாடு யோகம்தான்
(அப்பொழுது நோய் வருகிறது.)

சாவு:- என்ன ஐயா கொஞ்ச நாட்களாக தங்களைக் காணவில்லையே?

நோய்:- (வெறும்புடன்) எல்லாம் சுகம்தான்.

சாவு:- ஏன் முகத்தைச் சுழிக்கிறாய், எனக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்
லையே.

நோய்:- என்னை இந்த உலகத்தில் இருந்து ஒழிக்கத் திட்டம் இரு
கிறார்கள். எங்கே பார்த்தாலும் வைத்தியசாலை, ஆராய்ச்சிச்
சாலை, சுகாதார நிலையம் என்பன எழுப்புகிறார்கள். அப்பப்பா

அவர்கள் என்னைப் படுத்தும்பாடு, நான் புதுப்புதுப் பெயருடன் புதுப்புது மாதிரியாகத் திரிந்தாலும், அவர்களும் புதுப்புது மருந்துகளைச் செய்து என்னை வாட்டுகிறார்கள்.

சாவு:- பயப்படாதே; நான் இந்த உலகில் இருக்கும்வரை உனக்கு அழிவில்லை.

மது:- நீங்கள் நீடுழி காலம் சுகமாக இருங்கள் நான்மட்டும் அழிகிறேன். உங்கள் சுயபுத்தி உங்களை விட்டுப் போகவில்லையே.

நோய்:- (சற்று யோசித்துவிட்டு) இந்த நல்வாழ்வு, சுபீட்சம், சுகம், சந்தோஷம், வீரம், சுகாதாரம் இவைகளையெல்லாம் ஒருங்கு சேர்த்துத்தானே மக்கள் எங்களை எதிர்க்கிறார்கள். நாமும் அவைகளையெல்லாம் ஒருங்கு கூட்டி நமது எதிரிகளை எதிர்த்தாலென்ன?

மற்றவர்கள்:- அதுவே சரி, அப்படியே செய்வோம்.

(அப்பொழுது மக்கள் பலத்த கரகோசத்துடன் வருகிறார்கள்.)

நோய்:- அண்ணா அதோ பார் மக்கள் திரளாக வருகிறார்கள். எனக்குப் பயமாக இருக்கிறது.

சாவு:- அட தைரியமாக இரு. எல்லோரையும் ஒரு கை பார்ப்போம். (மக்களும் நெருங்குகிறார்கள்; இரு பகுதியினருக்குள்ளும் சண்டை ஏற்படுகின்றது. மது, நோய், பஞ்சம் முதலியவைகள் குற்றயிராய்க் கிடக்கிறார்கள், சாவு தப்பி ஓடிவிடுகிறது மக்கள் சந்தோஷம் கொண்டாடுகிறார்கள்.)

மக்கள்:- (பாட்டு)

சுபீட்சமாய் வாழ்வோம்—நாம்
சுபீட்சமாய் வாழ்வோம்
சுதந்திர மனிதர்களாய்—என்றும்
சுபீட்சமாய் வாழ்வோம்
நோயின்றி வாழ்வோம்—நாம்
நல்வாழ்வுடனே சுகமாய்
கல்வியறிவுடனே—நாம்
சுபீட்சமாய் வாழ்வோம்

(சுபீட்சமாய் வாழ்வோம்.)

செல்வன், அ. கந்தசாமி,

Form III.

கடற்கரையில் அன்றொருநாள்

பின்னேர வேளைகளில் கடற்கரைக்குச் செல்வதென்றால் யாருக்குத்தான் சந்தோஷம் ஏற்படாது. சுத்தமான காற்றைச் சுவாசிக்க, மனக்கவலையை மாற்ற, உல்லாசமாகக் கூடி உலாவ, நண்பர்களோடு சல்லாபமாக உரையாட உவந்த இடம் கடற்கரையன்றோ? அன்று சனிக்கிழமை எங்கேயாவது போய் உலாவி வரவேண்டுமென்ற ஆசை என் இதயத்தை உறுத்தியது. ஆனால் அங்கு தன்னந்தனியாகச் செல்வதற்கோ என்மனம் ஒருப்படவில்லை. பாராவது நண்பர்கள் வருவார்களா? என எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன் நல்லவேளை எனது பள்ளித்தோழன் பாலச்சந்திரன் தனது இளைய தம்பியுடன் எமது வீட்டை நாடிவந்தார். அவர் வந்ததுதான் தாமதம் கடற்கரைக்குப் போவோம் வருகிறாயா? என்று அன்பும் ஆசையும் பொங்க எம்மை வினவினார். பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்தது போல இருந்தது அவர் கேள்வி. உடனே வெளிக்கிளம்பினோம். சுமார் நாலு மணி இருக்கும். கடற்கரைக்குச் செல்லும் வீதிவழியே போய்க் கொண்டிருந்தோம். இயற்கை அன்னையின் எழிலிற் படரும் இன்பக் காட்சிகளைப் பார்த்துப் பார்த்து மகிழ்ந்தோம். ஆதவனின் பொற்கிரணம் ஆங்காங்கு நின்ற மரஞ்செடிகளினிடையே மண்டிக் கிடந்தது. எங்கள் உளவலிமைக்கு அது உற்சாகமூட்டியதோடு மாலை வெயிலை மருந்தென நினையென்ற அமுத வாக்கை நினைவூட்டியது. ஜில் என்று வீசும் தென்றற்காற்றுப் புத்துணர்ச்சியை ஆக்கி எங்களைப் பெருமிதத்திலாழ்த்தியது. அணி அணியாக ஆங்காங்கு பறந்து செல்லும் நானு வித பட்சிசாலங்களின் இனியகானம் எங்களை இன்புறிக்கு இழுத்துச் சென்றது. இக்காட்சிகளினூடாகத் திரைகடலின் திவ்விய ஓசை எங்களை, 'ஓல்லைவாவென்றழைப்பது'போல் இருந்தது. அந்த நீலத்திரைக் கடலின் ஓரத்தை அடைந்தோம். ஆங்காங்கு குழுமியிருந்த மக்களின் பல வேறு காட்சிகளையெல்லாங் கண்குளிரப் பார்த்துப் பார்த்து மகிழ்ந்தோம். கடற்கரை மணலிலே கால்புதைய மெல்ல மெல்லக் களைப்பின்றி நடந்து சென்றோம். ஆஹ! அங்கு கண்ட காட்சிகளை என்னென்போம்? பாலர் முதல் விருதர்வரை பாங்குற அமர்ந்து பல வேறு விஷயங்களில் ஈடுபாடுடையவராக மிளிர்வதைக் கண்டோம். அங்கு சிற்றில் கட்டி விளையாடும் சிறுவரின் கூட்டம் ஒருபுறம். சிப்பிகளைப் பொறுக்கி எண் விளையாட்டில் அமிழ்ந்திக் கிடக்கும் சின்னஞ்சிறு பாலரின் கூட்டம் ஒருபுறம். தோணிகளில் ஏறித் தெம்மாங்கிசைக்கும் வாலிபர்களின் கூட்டம் ஒருபுறம். "ஏலேலோ ஏலையா" என்று இசைத்து வலைகளை ஒன்றாக இழுக்கும் வலைஞர் கூட்டம் ஒருபுறம். இன்பக் கதை பேசி வயிறு குலுங்கச் சிரித்துச் சிரித்து மகிழும் மகளிர் கூட்டம் ஒருபுறம். இத்தகைய பலகாட்சிகளைக் கண்டு பெருமகிழ்ச்சி

யடைந்தோம். இந்நிலையில் மாலைக் கதிரவன் தனது கதிர்களை உள் ளுக்கு இழுத்துக் கொண்டான். எங்கும் இருள் கவ்வியது. உடனே நாங்கள் வீட்டுக்குத் திரும்பினோம்.

K. Paramasamy,

Form II.

சமூக சேவை

இந்தப் பரந்த உலகில் சமூக சேவையைச் செய்வதற்கு முன்னிற் பவர் சிலர். சமூக சேவை செய்யுங்கால் பலர் சிறைவாசம் பெறுவார் கள். இப்படித் தன் மரியாதையும் கவனியாது சமூகத்துக்காகக் கஷ் டப்படுவதே சமூக சேவையாகும். பலர் சமூக சேவை எவ்விதம் செய்வதென்று தெரியாது இருக்கிறார்கள். அது அவர்கள் குற்றமல்ல! ஆனால் பணவசதியும் வைத்துக்கொண்டு மரியாதையையும் காப்பாற் றிக் கொண்டு, சேவை செய்தாலென்ன, செய்யாவிட்டால் என்ன என்று இருப்பவன் மனிதனல்லன். இப்படிப் பலர் சீவிக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் அயல் ஏழைகளுக்கே உதவிபுரிய மறுக்கிறார்கள். சமூக சேவைக்காகப் பல அங்கத்தவர்கள் கூடிச் சில சங்கங்களை அமைத்து அதன்மூலம் பத்திரிகைகளையும், பல வாசிப்புப் புத்தகங் களையும் பரப்பி ஏழைமக்களுக்கு, இலவசமாக வாசிக்கும் வசதி செய்து வருகிறார்கள்.

மனிதன் எவ்வளவு திடமுள்ளவனாக இருந்தாலும் தனித்து வாழ முடியாது. ஆகவே அவன் இன்னும் ஒருவனிலே தங்கித்தான் வாழ வேண்டும். இதை முன்னிட்டு தன் நலத்துக்குமட்டும் சேவை செய் யாது பிறர் நலத்தையும் சற்று உணர்ந்து கடைமைக்குள் ஆளாக வேண்டும்.

பிறர்க்கு ஏனைய வழிகளில் உதவி புரிவதிலும் பார்க்க, கல்வியைப் பயிலச் செய்தல் மிக முக்கியமான கடமையாகும். நாட்டுப் பகுதி யில் வசிக்கும் மக்கள் சுகாதாரத்திலே குன்றியவர்களாகக் காணப்படு கிறார்கள். இதனால் அம்மக்கள் எத்தனையோ கொடிய நோய்களாற் றீடிக்கப்பட்டு மாள்கிறார்கள். ஆகவே இவர்கள் இடத்துக்குச் சென்று பிரசாரம்செய்து அவர்களின் கஷ்டத்தை நீங்கி அவர்களுக்குச் சேவை செய்து அவர்களின் சமூகத்தை முன்னேற்ற வேண்டும். அவ்வித சமூகமுன்னேற்றமே நாட்டின் முன்னேற்றமாகும். வாழ்க! சமூக சேவை.

Bazeera Sultan,

Form I.

இந்து மாணவர் கழகம்

இற்றைக்கு ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன் வண்ணை வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய அதிபரால் நிறுவப்பட்ட 'இந்து மாணவர் கழகத்தின்' இவ்வருட அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி எய்துகிறேன்.

கழகச் செயலாளர்கள்:-

தலைவர் : பண்டிதர், செ. நடராஜா
காரியதரிசி : செல்வன், ஆர். எஸ். ஆனந்தவேல்
தனாதிக்காரி : ,, ஏ. எஸ். பத்மநாபன்

ஒவ்வோர் ஆண்டும் எமது கழகத்தால் முதலிலே கொண்டாடப்படும் விழா ஸ்ரீ இராம கிருஷ்ண பரமகம்ஸரின் ஜனன விழாவாகும். அதேபோல் இம்முறையும் எமது கழக ஆதரவில் பரமகம்ஸரின் ஜனன தினம் வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது, 'எம்முறையிலும் இம்முறை வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது' என்பதை எடுத்துரைக்கும்போது நான் பெருமைப்படுகிறேன். அப்பெருமை எனக்குமட்டும் உரித்தானதல்ல. கழகத் தலைவருக்கே பெரிதும் உரித்தான போதும் கழக அங்கத்தவர்கள் அனைவருக்கும் அதிலே பங்குண்டென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நால்வர்குருபூசையும் எமது கழக ஆதரவிலே கொண்டாடப்படுவது வழக்கம். ஆனால் எமது கல்லூரி மண்டபத்தின் திருத்த வேலை காரணமாக இவ்வருடம் அவை கொண்டாடப்படவில்லை.

கலைச் செல்வியாகிய சரஸ்வதி தேவியின் பூஜையும் இம்முறை பிரதான மண்டபத்திலே கொண்டாட முடியாமற் போயிற்று. இருந்தும் தமிழ்ப் பாடசாலை மண்டபத்தில் ஐப்பசித் திங்கள் ஏழாம் நாள் அதிவிமரிசையாகக் கொண்டாடிய பெருமை எமது கழகத்திற்கே உரியது.

சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் ஆலயத்தில் நிகழ்ந்து வரும் திருவிழாக்களில்

ஒன்று எமது கழக உபயமாக இம்முறை நடத்தப்பட்டதையும் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கல்லூரிப் புதிய மண்டபத் திறப்பு விழாவின் பின் அன்னை சாரதாதேவியின் நூற்றாண்டு விழா அதி அற்புதமாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அன்று பகலும் இரவும் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்ந்தன. விஷேடமாக திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்களின் புதல்வியர் பஜனை செய்தார்கள். அன்னை நமக்கு அளித்த அருளினால் இராமகிருஷ்ண சங்கத்தைச் சார்ந்த சுவாமிகள் இருவர் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்கள். சுவாமி சித்பவானந்தரின் 'சக்தியின் அருள் வடிவம்' என்ற சொற்பொழிவு ஒவ்வொரு ஆண், பெண்ணின் நெஞ்சிலும் பக்திப் பிரேமையைப் பிரதிபலிக்கச் செய்துவிட்டது. இரு பெண்மணிகளும் கன்னித் தமிழிற் பேசிச் சபையோரை மகிழ்வித்தார்கள்.

இத்தனை வெற்றி வாகையையும் எமது கழகஞ் சூடுவதற்கு உறுதுணையாக நின்று எம்மை ஊக்குவித்த எமது தலைவர் பண்டிதர், செ. நடராஜா அவர்களுக்கு எம் நன்றி எப்பொழுதும் உரியது. மேலும் எமக்கு உதவி புரிந்த கழக அங்கத்தினரான எமது சகமாணவ மாணவிகளுக்கும் எமது நெஞ்சுகந்த நன்றி.

ஆர். எஸ். ஆனந்தவேல்.

1-11-54.

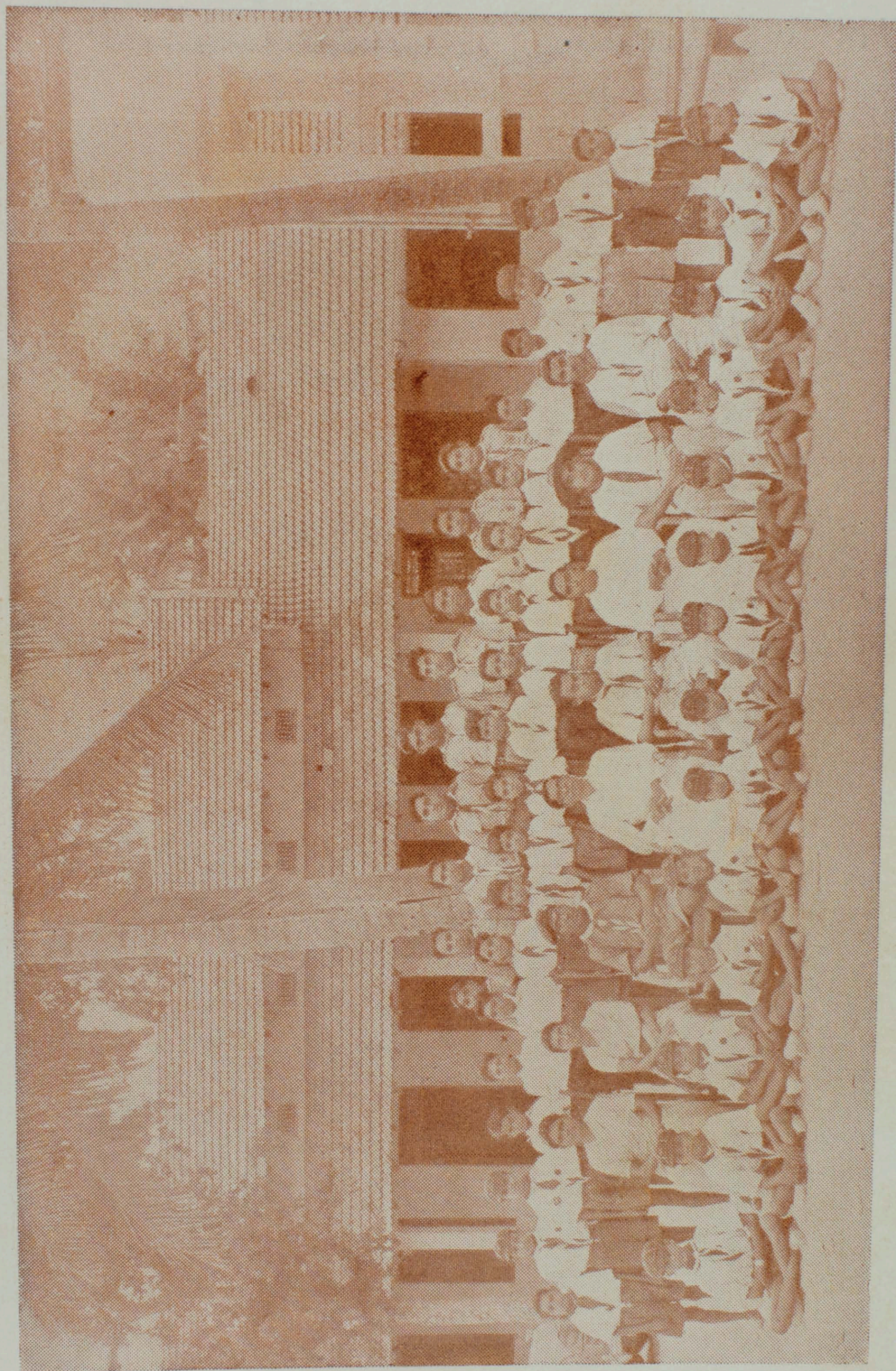
கழகக் காரியதரிசி.

சமயபாடப் பரீட்சை

கொழும்பு விவேகானந்த சபையாரால் 1953-ல் நடத்தப்பட்ட சமயபாடப் பரீட்சையில் எம் பாடசாலையிலிருந்து 150 மாணவர்கள் நான்கு பிரிவுகளிலும் தேர்ந்தினர். ஐந்து மாணவர்கள் பரிசில்களும் பெற்றனர். இவ்வாண்டும் 150 மாணவர்கள் ஷை பரீட்சையில் பங்கு பற்றியுள்ளனர்.

OUR TOURISTS - AUGUST 1954

OUR SCOUTS & CUBS

The Report of the Vaidyeshwara Vidyalaya Scout Group, 1954

Scouters:-

Group Scout Master : Mr. E. R. Williams

Rover Crew :-

Rover Scout Leader : Mr. C. Sivapragasapillai
Asst. „ „ „ : Mr. S. Rajadurai
Troop Scout Master : Mr. C. Chelliah
Troop Asst. „ „ : Mr. V. Karthigesu
Pack Cub Mistress : Miss K. Elaiyappa
Pack Asst. „ „ : Mrs. P. Jeyaseelan
„ „ „ Master : Mr. S. Senthilnathan

The Troop :-

Troop Leader :

Mas. W. Sundararajan,

Patrol Leaders:

Cockrels : Mas. K. Jeganmogan

Woodpeckers : Mas. M. C. Saleem

The Wolf-Cub Pack:-

Senior Sixers :

1. Mas. A. Anandacumaraswamy
2. V. Suntharalingam

Sixers :

1. Mas. S. Sathasivam
2. „ S. Thanapalasingam
3. „ C. Yogakumaran
4. „ V. Jamboonathan

This year the number of Scouters as well as the number in all sections of the Group has increased. We felt the need of a Rover Crew and the Senior Troop for the school, and these has been formed very recently. The present Junior Troop consists of

twenty scouts forming two patrols—Cockrel and Woodpecker. In the Pack we have 32 boys.

The troop meets regularly on Tuesdays and Thursdays after school, and the Pack on Wednesdays and Fridays. Once in a way the Pack is taken out for special Pack Meetings.

On Tuesdays the Patrols with their respective leaders meet in their corners to do Scout Craft and Badge work, while the Scouters meet to make preparation for the next meeting. On Thursdays the Troop meets for Scout activities and instructions.

The progress of both Pack and Troop is satisfactory. There are scouts preparing for First and Second Class. Of the Scouts who are to be recommended for Second Class Badge are the four who joined the Troop after gaining the Leaping Wolf. Out of the thirty two in the Pack a good number will be getting their First and Second Star before the end of this term.

The Pack and the Troop never failed in answering the usual calls made by the District Local Association. Eighteen Scouts, twenty three Cubs and three Scouters were present at the last Annual District Rally. The College Troop also took part at the Guard of Honour given to the Premier when he visited Jaffna.

The Sponsoring Authorities were pleased at one of their Scouter being made the District Cub Master and asked to conduct the welcome Howl to the Premier.

The progress of the Group is mainly due to the encouragement given by the Sponsoring authorities, the members of the Staff too, through their cheering the boys and advising the scouters. The school spends lavishly on the Group.

My thanks are due to all those who helped me during the year. I should also thank the Local Association Secretary Mr. Rajakariyar, the District Scout Commissioner, Assistant Commissioner and the Field Commissioner. Let us strive for a howling success and wish good luck to all who are interested in our Group.

E. R. WILLIAMS,
(Group Scout Master)

The Annual District Rally and Reunion of Scouts

The Annual Rally of Troops and the Reunion of Scouts came off on the 25th of September this year. As usual this was held at the Old Park premises adjoining the Jaffna Kachcheri.

No sooner had the information been received from the local association, than we were busy preparing for this great day, by getting ready our personal-kit, uniforms, camp-gear and the items for display. A week later The Group Council met to finalize arrangements for the Annual Rally.

We were all looking forward for this day. At about 4-45 p. m. on the 24th instant, a party of sixteen scouts including the patrol leaders and the Troop leader, left the group head quarters merrily pushing the cart fully loaded with our requirements to spend the night at camp. When we arrived at the camp site, the Scout Master reported at the camp head quarters. We were then showed the spot, where we hurriedly began to build a hut and pitch our tent. All the scouts did their part well. Some were cleaning the place, some were busy erecting the tent, and two others prepared tea. By about 7-30 p. m. we were able to finish our building operations, and were ready to join the other troops for the rehearsal of the camp-fire items for the following day.

After a good wash and late dinner the whistle signalled "lights out" and tired as we were, we scrambled into our huts for a good night's sleep.

The 25th Saturday was a busy day, and the campers were roused at 5-30 a. m. by the bugle call. We had to finish our morning toilets, and other morning camp duties and had to get ready for the camp inspection which was at 8 a. m. After the inspection, we had flag break followed by rehearsal of the march-past and display items. The display of Scout-craft, and march-past was fixed for 3-30 p. m. There were three judges to judge the items. The rehearsals were over by 11 o'clock. After we had compulsory rest, we found time to visit other troops that were camping.

By 3 p. m. crowds of people young and old were pouring in by numbers to witness the display and the march-past. The

Government Agent, Mr. M. Srikantha, and the District Commissioner, Mr. R. C. S. Cooke took the salute at the march-past, which was followed by items on Scout Craft.

After the display the crowd moved on to where the camp fire was. This was declared open by the District Commissioner. The camp fire was the most colourful event of the day. It was a starry night. The Scouters made a blazing fire, which burned brightly till the end of the items. Out of the twentyone troops camping many troops contributed items, and ours was the fourth in order of merit. The scouts enjoyed the camp, and by about half past eight after the "Fire out" we returned home. The rally was one of the best of its kind, and all the Scouts enjoyed it to their hearts content.

W. SUNDARARAJAN,
Troop Leader.

Nagamuthu House

It is with the greatest pride and pleasure that I submit the report of the Nagamuthu House for the year 1954. Our powers of organisation and team work manifested in the sports meet. We were the Champions in 1952 and this year 1954. The keen interest shown by the members of the House was indeed praiseworthy. Special mention must be made of the athletes who participated in the meet with enthusiasm.

I like to make special reference to our House Masters Mr. S. Thurai singam, Mr. S. Rajadurai, Mr. S. Balasubramaniya Iyer and Mr. K. Sabanadesar who with unfailing enthusiasm coached our team. We were crowned champions in Relay and Tug-of-War. Special mention must be made of Mas. S. Navaratnam and Miss C. Pathmawathy for becoming champions this year. Our athletes especially Miss G. Dharmambal, Mas. P. Cumaraswamy and Mas. S. Navaratnam did their best in this year's sports meet and on whom we depended much for our success. We should not fail to thank the senior girl members of the House for the keen enthusiasm they showed in all our activities. I wish to keep in record the services rendered by the House Mistress Miss. K. Elaiyappa and Miss. L. Elaiyappa in coaching our girl athletes.

We also fared well in our studies. We had to bid farewell to our senior members who have left us after successfully completing their school career at Vidyalaya. Many of them have taken up to higher studies in other colleges both in Jaffna and in India. We wish them all success in their educational career. Before I conclude this report I would urge the members to be more energetic and to take great interest both in studies and in sports and to make next year too a successful one. I wish to thank the other House Masters, the Physical Instructor, and other members of the House for the kind co-operation they gave in all the activities of the Nagamuthu House.

S. NAVARATNAM,
House Captain

Vipulananda House

It is with great pleasure that I submit the report of the Vipulananda House for the year 1954. The period under review has not been a remarkably successful one. In spite of the able guidance our team came third in the Inter-House Athletic meet, and Nagamuthu House emerged champions, and our congratulations to Nagamuttu House on their well-earned success.

Special mention must be made of our House Masters and House Mistresses who with unfailing enthusiasm coached our team. Our athletes must be congratulated for their neck to neck contest with Vivekananda House for the third place till the last event of the day was over. Special mention must be made of Mas. P. Jeganathan who carried away the Senior Championship and also the cup offered for the holder of the Senior Championship for the three consecutive years.

I would be failing in my duty if I do not thank the senior girl members of the House for the keen enthusiasm they showed in all our activities.

In cricket no House Matches were played this year, as the term was short and much of the time was taken up by the Inter-collegiate matches.

We have to bid farewell to our senior students who encouraged our members in all our activities to make our green banner flutter in the air.

In conclusion I wish to thank the House Masters, House Mistresses, the office-bearers and other members of the House for their unstinted co-operation and keen enthusiasm in the various activities of the House. In spite of our poor performance we are able to say that we have maintained healthy rivalry in the field of sports and studies and hope our future efforts too would be crowned with success.

P. JEGANATHAN,
House Captain.

Vivekananda House

It is with the greatest pride and pleasure that I submit the report of the above house for the year 1954. We heartily welcome the new masters and mistresses and the new members of our house. I hope that they would be a tower of strength to us in coming years.

Although our members were enthusiastic and energetic luck was against us in the field of sports. We congratulate the Naga-muthu House on becoming the athletic champions this year. But we are proud to say that Mas. T. Karunayanandham of our house was the Junior Champion in the Inter-House sports. Our athletes must be congratulated on their most spirited performances.

Special mention must be made of our senior members for helping to obtain the prize awarded for the best decorated shed. The students of our house take keen interest in their studies. Many of our students were successful in the S. S. C. and the J. S. C. examinations held in 1953.

We had to bid farewell to our senior students. I wish to mention Mas. K. Shanmugavadivelu, our all rounder Mas. P. Kanagarajah, our former prefect and Mas. S. Lay John the veteran marathan runner. We wish them success and happiness in their new sphere of activities.

I also take this opportunity to thank our house masters and house mistresses. Special mention must be made of Mr. C. Chelliah and Mr. C. M. A. Jeffrie. My thanks are also due to the members of the house for their kind co-operation.

I will be failing in my duty if I do not thank our energetic sports master, Mr. V. Karthigesu and Mr. C. Sivapragasapillai,

the prefect of games, for the keen interest they took in our sports activities.

In conclusion I appeal to the members to put in their best efforts to keep the 'yellow flag' ever flying.

K. VADIVELU,
House Captain.

Sharvanandha House

It gives me great pleasure to submit the report of our House for the year 1954. Our performance in this year's Athletic Meet is more than satisfactory. Our success in winning the second place is attributed to the whole-hearted co-operation and united efforts of all the members of our House. Special mention must be made of the athletes who participated in the Meet with enthusiasm.

This year we began our athletic activities with hope and eagerness. Unfortunately in the Inter-House Athletic Meet, we did not get the first place. Our congratulations to Nagamuttu House on winning the championship! Special mention must be made of Mas. A. S. Pathmanathan of our House for winning the first place in the Marathan race this year. He won the individual cup this year. We proudly record the winning of the Intermediate championship by Mas. R. Yoganathan. Mas. V. Kumarasuriyor secured the first places in the Fast Cycle Race (open) and in Pole Vault for Post-Seniors.

We have fared well not only in the field of sports but also in studies. Our congratulations are also due to the members of our House on their success in the S. S. C. Examination. We proudly record the winning of the Second Prize in English and Tamil by Mas. K. Suntharalingam in the Oratorical contest at the centenary celebrations of the Holy Mother Shri Saradadevi.

We cordially welcome Miss P. Sabaratnasinghe, B. A., our new House Mistress. We know she would inspire and guide us in the coming years for the welfare and progress of Sharvanandha House.

I take this opportunity to thank our House Masters, House Mistresses and office bearers and other members of the House for their unfailing support and co-operation in the various activities

of the House. Let me also thank Mr. C. Sivapragasapillai, our Physical Instructor for guiding us in the various activities connected with sports.

Next year we hope to keep the "Orange Flag" flying in the front rank. Let us all "Play up! Play up! and Play the game!"

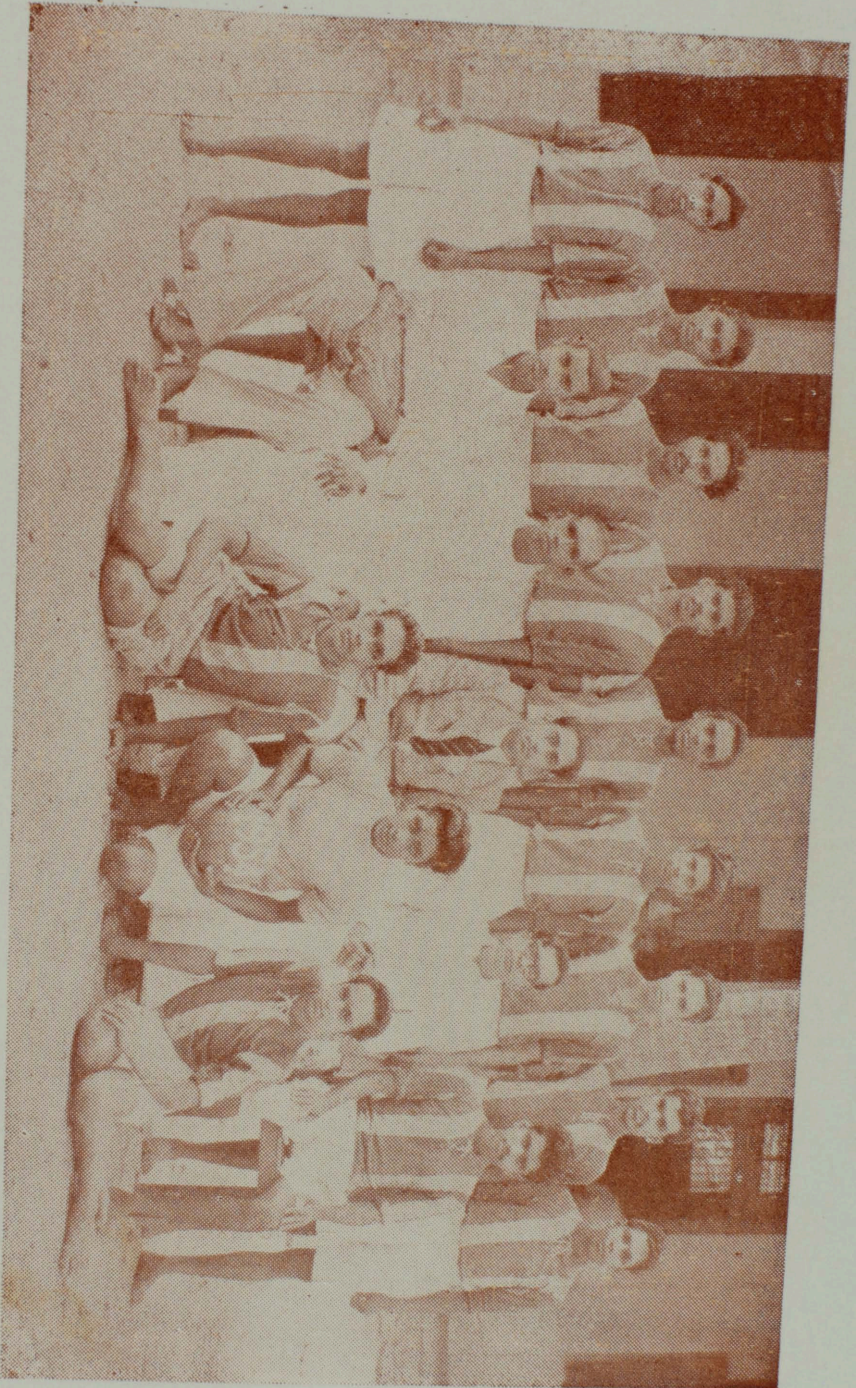
V. KUMARASURIYAR,
House Captain.

The Inter-House Sports Meet, 1954

I have great pleasure in submitting the report of the annual Inter-House Sports Meet which was held on the 27th June 1954 under the distinguished patronage of Senator S. R. Kanaganayagam.

The Marathan race covering a distance of about 8 miles round the Jaffna town has become a regular feature in our Sports Meet. It is a thrilling event eagerly looked forward to by students, parents and the public all along the route. As usual this year too this particular event attracted as many as twenty eight competitors from all the houses. The event was creditably won by Mas. A. S. Pathmanathan of Sharvanandha House and twenty three others completed the distance. The successful running of this race during the early hours of the morning largely depended on the help rendered by the police and other officials who acted as umpires and judges.

The development of our college activities in the field of sports was clearly indicated by the high standard attained by some of our athletes this year. The keenness shown by our students and the healthy rivalry that existed among the various houses were commended by one and all who graced the occasion with their presence at our Inter-House Sports Meet. The competition was so keen that it could not be decided which house would get the championship till the last event on the card was worked out. I must express my heartiest congratulations to Nagamuttu House who eventually emerged as champions for the second year in succession. Special mention must be made of Mas. R. Loganathan the Intermediate champion who not only won the best performance cup at our sports meet but won the long jump event in his res-

OUR FOOTBALL FIRST XI — 1954

OUR ATHLETIC CHAMPIONS — 1954

L. to R:

R. Yoganathan	—	<i>Intermediate</i>
P. Jeganathan	—	<i>Senior</i>
T. Karunanandan	—	<i>Junior</i>
S. Navaratnam	—	<i>Post Seniors</i>

Inter-Collegiate Soccer and Cricket

Soccer Team

A. Sigamany (Captain)
S. Navaratnam
K. Kumarasooriyar
P. Jeganathan
K. Ranganathan
K. Gopalakrishnan
P. Somalingam
T. Mahendiranathan
M. Halith
N. Gunalingham
A. C. Rajacone
P. Kumaraswamy
S. Subramaniam

Cricket Team

S. Navaratnam (Captain)
T. Mahendiranathan
P. Jeganathan
A. Sigamany
K. Kumarasooriyar
A. C. Rajacone
P. Somalingam
R. Sanmugarajah
K. Vadivel
R. Sebastiampillai
N. Gunalingam
S. Subramaniam
P. Kumaraswamy

We belonged to group 'A' consisting of seven leading schools in soccer. We defeated four schools, were defeated by two and drew with Urumpirai Hindu, the runners up in group 'A'. As in the previous years, our team deserves credit, for, from the way our players acquitted themselves, we came off well in the matches we played against the strongest teams in this group. We scored seven points against 11 points scored by the champions of our group. Except for two of our team, the rest have more than four years to display their talent in soccer. Had it not been for the departure of two of our veterans, K. Vadivel and R. Sebastiampillai, who had to leave us seeking employment, we could have easily become the group champions. Special mention must be made of S. Navaratnam, P. Jeganathan and A. C. Rajacone the goalkeeper, for the success of our team in this year's inter-collegiate soccer.

We are still in the early years of intercollegiate cricket. We played against two schools and fared satisfactorily.

As extensions to the school building were carried out during the year, we could not devote our time and interest to inter-house volleyball and soccer. With steps to acquire a playground close to the school set afoot, we hope to be reckoned with by sister schools in intercollegiate sports and games.

V. KARTHIGESU,
Sports Master.

PRINCIPAL'S NOTES

Many important events have taken place since the publication of the Vaidyeshwaran in December, 1952. The most important of these was the Festival of Arts and Raffle held in August, 1953 and in connection with this a well-produced Souvenir was published dealing with, among other things, the history and development of the Vidyalaya. The success of the Festival of Arts and Raffle led to the formation of the Building Fund Committee and as I have dealt with these activities in the Report published elsewhere I refrain from touching on these topics here.

Another important event was the Benefit Performance given by Srimathi M. L. Vasanthakumari in aid of our Building Fund in March this year. This performance not only helped to augment the Building Fund but also gave an opportunity to music lovers in Jaffna to listen to first rate classical music. We are grateful to Srimathi M. L. Vasanthakumari and her husband for so readily coming to the help of this institution.

The Opening of the New Hall marks another landmark in the history of the Vidyalaya. We are deeply thankful to all the ladies and gentlemen who helped to make the Opening Ceremony and the allied function—the centenary celebrations of Sri Sarada Devi, the success they were. Our special thanks are due to Srimath Swami Asanganandaji, who made all arrangements for these functions before he left the Island.

We did not make any appeal for donations in connection with the Opening Ceremony but some were good enough to come forward of their own accord to help the institution. Mr. N. Ragunathan, an old student

and Proprietor of Lingam & Son, Jaffna, made a contribution of Rs. 500/- towards the Electrical Fittings of the Hall, Mrs. Bhuvaneshwary Selvadurai, another old student has presented a set of brass lamps to the shrine, and Mr. Kasilingam of Kathiravel & Co., presented a basket of flowers which he specially got down from India for the opening ceremony.

Greater facilities have been provided for the Science Department during this period. A Biology Laboratory has been built and a gas plant has been installed. Equipment worth over Rs. 10,000 has been added. A new Domestic Science Laboratory has been built and fully equipped.

Considerable additions have been made to the Library and it has been put in charge of a full-time Librarian in the person of Mr. R. Mailvaganam.

A well ventilated room with suitable furniture has been provided for the Staff. This has been a long felt need.

There have been a few changes in the Staff during this period. Mrs. V. Suriyakumaran was transferred to Batticaloa as the Principal of the Ramakrishna Mission Girls' School there. This transfer was effected in order to enable her to join her husband who had been transferred to Batticaloa. The association of Mr. and Mrs. Suriyakumaran with the institution will always be remembered for the part they played in making the Festival of Arts and Raffle a success. The place of Mrs. Suriyakumaran was taken by Mr. P. Elanganayagam, B. A. (Trained) who had earned a reputation as a capable and conscientious teacher.

Mr. P. K. Kannupillai, who was for a time our Biology teacher, left us and his place was taken by Mr. T. Paramsothy, a Ceylonese Biology graduate. The place of Mrs. Arumugarajah was taken by Miss L. Elaiyappa. Rev. Sasanawisuddhi, Miss N. Murugesu and Miss P. Thamotheram left us during this period and their places were taken by Rev. Saddhananda Thero, Miss A. Ahilesar and Mrs. V. Mathuralingam.

The Staff has been considerably strengthened by the addition of the following members:- Miss P. Sabaratnasinghe, B. A., Mr. K. Sapanadesar, B. A., Mr. M. Paramanathan, B. Sc., Mr. V. Ramakrishna, Tamil Trained and Mr. S. Kumarasuriyar, Tamil Trained and S. S. C. English.

Examination Results

Pass

S. S. C. Dec. '52

1. Abdul Cader M. S.	14. Rajendram S.
2. Appathurai R.	15. Sornalingam C.
3. Jayaram N.	16. Sanmugam C.
4. Kanagarajah T.	17. Sanmugam R.
5. Kanagasabapathy M. (1st)	18. Sanmuganathan C.
6. Kathirgamanathan K.	19. Sivasundarm K.
7. Mailwaganam N.	20. Sripathythasan K.
8. Markandan S.	21. Sri Vengadesan N.
9. Mohamadu Kalith A.	22. Wigneswaran V.
10. Nadarajah T.	23. Muthusamy O.
11. Namasivayam S.	24. Kamaladevi M. (1st)
12. Ponnambalam E.	25. Punithavathi S.
13. Pathmanathan T.	26. Sivagnanasunthary S. (1st)
27. Vijayanageswari B.	

Referred

S. S. C. Dec. '52

1. Aboubucker M.	3. Mohamadu Abobucker P.
2. Kanthasamy M.	4. Nadarajah T.
5. Velauthapillai S.	

Pass

G. C. E. '53

1. Abdul Cassim M.	7. Rajasegaram P.
2. Ilangaratne P.	8. Sanmuganathan C.
3. Kanagarajah P.	9. Sivarasalingam S.
4. Kumarasamy V.	10. Thanabalasingam A.
5. Kumarasamy S. (1st)	11. Thiviam N.
6. Pavananthan M.	12. Veerapathiran P.
13. Sivayogavalli A.	

Referred

G. C. E. '53

1. Sanmuganathan N.	6. Rasaledchumie P.
2. Santhanagopalan R.	7. Halith M.
3. Sivagnanasundaram S.	8. Kandiah B.
4. Mahaledchumy N.	9. Pathmanathean S.
5. Mankayatkarasi K.	10. Abdul Salam M. A.

Pass

G. C. E. July '54

1. Abdul Salam M. A.	4. Sanmuganathan N.
2. Halith M.	5. Mahaledchumy N.
3. Pathmanathan S.	6. Mankayatkarasi K.
7. Rasaledchumie P.	

Referred

G. C. E. July '54

1. Abdul Caffoor O. M.	4. Valesamy S.
2. Sarasanandavel R.	5. Kamalambha V.
3. Thirunavukkarasu S.	6. Nagaratnam S.
7. Rukmany A.	

J. S. C. 1952

First Division

1. Kangatharan S. (Dist. Arith.)
2. Pattam Chetty A. (Dist. Arith.)
3. Ratnarajah S.
4. Ramswarup L. N. (Dist. Arith., Biology, Book-keeping)

Second Division

5. Amarasingam K. (Dist. English)
6. Abdul Raheem M. Y.
7. Bazeer M. S. M.

8. Chandrasegaram M.
9. Elangaivel T.
10. Gunalingam N.
11. Ganesh Iyer M.
12. Jeyarajah N.
13. Jayaram K.
14. Jeganathan P.
15. Kumaraswamy P.
16. Mohamed Rajah M. I.
17. Abdul Gaffoor M. B.
18. Mohamed Farouk S.A.R. (Dist. Eng.)
19. Mohamed Farouk M. Y.
20. Mohamed Mansoor M. M.
21. Mahendranathan T.
22. Nagaratnam N.
23. Nagaratnam V.
24. Navaratnam S.
25. Salim M. C.
26. Sigamany A. (Dist. Tamil)
27. Subramaniam S.
28. Sebastiampillai R.
29. Subair H. M.
30. Thayoob S. M.
31. Thillaivanam S. (Dist. Arith. Maths.)
32. Thakir M. S. A. C. (Dist. Arith.)
33. Vijayaratnam S.
34. Aneesa M. I. (Dist. Tamil Maths.)
35. Kanmany N.
36. Nagarajeshwary K. (Dist. Hinduism)
37. Parameshwary P.

J. S. C. 1953

First Division

1. Arumuganainar S. (Dist. Eng. Arith. Maths.)
2. Balasubramania Iyer S. (Dist. Eng. Tamil, Hinduism)
3. Suntharalingam C. (Dist. Biology, Hinduism)
4. Sathagathullah A. C. (Dist. Arith.)

Second Division

5. Abdul Azeez A. R.
6. Abdul Gaffoor A. C.
7. Abdul Raheem S. M.
8. Gopalakrishnan K.
9. Gopalakrishnan V.
10. Hameed A. C.
11. Kandasamy C.
12. Seyad Ameer M. D.
13. Shaffi N. M.
14. Shanmugarajah R.
15. Vijayarajah D. (Dist. Arith.)
16. Vilvarajasingam K.
17. Dharmambal G. (Dist. Hinduism)
18. Hakeema M. S. M. (Dist. Tamil)
19. Kamalambikai S.
20. Maheswary P. (Dist. Hinduism)
21. Sivagamasunthary S. (Dist. Hinduism)
22. Sivagnaneswary M. (Dist. Hinduism)
23. Bazeer S. M.
24. Chaganlal M.
25. Kareem M. K.
26. Kulasegaram S.
27. Kulasingam N.
28. Mansoor S. L.
29. Mathavan M.
30. Sabanathasarma A.
31. Satkurunathapillai
32. Sri Vivekanandan
33. Thavanathan M.
34. Sarojini Devi S.
35. Thilagawathy S.

Report of The Vaidyeshwara Vidyalaya Teachers' Guild, 1953

Office Bearers

<i>President</i>	: S. Thuraisingham, Esq.
<i>Vice President</i>	: S. Canthapillai, Esq.
<i>Secretary</i>	: S. Senthilnathan, Esq.
<i>Treasurer</i>	: C. M. A. Jeffrie, Esq.
<i>Librarian</i>	: S. Balasubramania Iyer, Esq.
<i>Assistant Librarian</i>	: P. Gopala, Esq.
<i>Committee Members</i>	: T. Seenivasagam, Esq. V. Karthigesu, Esq. S. Nadarajah, Esq. U. K. Kumaran, Esq. Mrs. P. Jayaseelan Miss S. Velupillai

The executive committee of the Vaidyeshwara Vidyalaya Teachers' Guild feels glad to submit its report for the year 1953. This committee came into office in March this year and the school closed for the New Year holidays early in April. The whole of the second term had been occupied in making arrangements for the Festival of Arts and Raffle organised by the school. As such, all our activities during the first two terms had to be curtailed, or rather put a stop to. With the result, though we cannot boast of many achievements this year, we have many things to our credit. We had the greatest number of functions ever held in a year since the inauguration of the Guild. Receptions were given to Mr. & Mrs. Rajaratnan, Mr. & Mrs. Rajadurai, Mr. & Mrs. Jeyaseelan and Mr. & Mrs. Ganeshan. Mrs. Arumugarajah, Miss Thamotheeram and Mrs. Suriyakumaran were given farewells and all of them were presented with gifts.

Two general meetings had been held and we were fortunate in hearing Dr. S. R. Ranganathan, Professor of Library Science at the University of Delhi. Mr. S. P. Appasamy, Lecturer in English at Jaffna College addressed the members on 'Education in our time'.

An excursion was organised by the Guild for the first time in the history. A party of eleven set out on the three-day tour and

visited Anuradhapura, Dambulla, Sigiriya, Kandy, Peradeniya Gardens, University, Pollonaruwa and Mihintale, thus having had a glance at almost all the ruins in Ceylon. Though only a few members of the Guild were able to participate in it, it was a very successful one.

Special mention must be made of the Guild Reading Room. A number of new and costly magazines such as the Readers' Digest, the Science Digest, and the National Geographic Magazine have been added this year. We have now made available to the members 4 dailies, 8 weeklies, 5 monthlies, 1 quarterly and 3 annuals. This again is the greatest number of journals ever provided by the Guild. It has also been decided to form a separate library for the Guild and arrangements are being made towards the formation.

The long standing problem is the lack of an adequate staff room. This problem has been mentioned in the last three reports and we too had been trying to find a solution for it. Consequently, the authorities have promised us to include a staff room in their next building plan and we hope that we would be provided with a decent staff room at least next year.

The executive committee has met ten times in all and this, too, is a record number so far.

S. SENTHILNATHAN,
Hony Secretary, T. G.

Report of the Teachers' Guild, 1954

The following office-bearers were elected at the Annual General meeting held on 15-12-53 to function during the year 1954.

<i>President</i>	: Mr. V. Vytilingam
<i>Vice-President</i>	: Mr. S. Gopalapillai
<i>Secretary</i>	: Mr. S. Rajadurai
<i>Treasurer</i>	: Mr. K. Sabanadesan
<i>Librarian</i>	: Mr. C. Sivapragasapillai
<i>Assistant Librarian</i>	: Mr. T. Paramananthar
<i>Committee Members</i>	: Messrs S. Thuraisingham, S. Senthilnathan, C M A Jeffrie, S. Balasubramania Iyer, S. Canthapillai, Miss K. Ellayappa, Miss P. Sabaratnasinghe.

Though we had few number of meetings this year than in the previous years, the most important functions of the Guild were carried on smoothly and efficiently. The success of this years activities must be attributed to the superb handling of the finances by our Treasurer. Two new English Magazines, 'The Woman and Home' and 'The Sport and Past Time' were added to the existing list.

We welcome Mr. P. Ellanganayagam, Mr. M. Paramanathan Mr. S. Kumarasooriar, Mr. V. Ramakrishnan as new members of the Guild. We wish them a pleasant stay with us.

The Guild was privileged to entertain Miss V. Vijayakula Rani on the occasion of her marriage to Mr. Mathuralingam and presented them with a gift. We wish them all happiness.

In conclusion, I thank all the members of our Guild for their good will and co-operation, the President Mr. V. Vytilingam for his able guidance, the Librarian Mr. C. Sivapiragasapillai and the Assistant Librarian Mr. T. Paramananthar for the enthusiasm they evinced in their work.

S. RAJADURAI,
Secretary T. G.

Old Students' Corner

Mr. M. M. Abdul Cader B. A. (Hons.), Advocate and Vice-President of the Old Students' Association, is appointed an Additional Magistrate, Colombo.

Dr. N. Kandasamy is transferred to Mawatagama as D. M. O.

Dr. K. Balasingham is attached to the Sanatorium, Kankasanturai.

Mr. A. K. Sheik Abdul Cader, B. E., is transferred to Tenkasi as Highways Engineer.

Mr. S. A. Sulaiman, M. A., L. K. Colony, Kayalpatnam

Mr. V. Sathasivam, B. A., M. Litt., Dip. in Ed. has joined the Department of Examinations.

Mr. K. Sivaramalingam, B. A., is on the Staff of Jaffna Hindu College.

Mr. S. K. Durairajah, B. Sc., Dip. in Ed. is on the Staff of Skandavarodhaya College.

Mr. N. N. Idaikadar, B. Sc., Dip. in Ed. is on the Staff of Kokuvil Hindu College.

Mr. V. Thirunavukkarasu is in New Zealand on a Colombo Plan Scholarship to study Printing:

Mr. L. Packirsamy is attached to the Editorial Staff of The Eelakesari, Chunnakam.

Mr. M. Gopalaratnam is attached to the Editorial Staff of The Virakesari, Colombo.

Mr. S. Balasubramaniam, Unit 3, Income Tax Dept., Colombo.

Mr. S. Thirunavukkarasu, Govt. Stores, Colombo.

Mr. V. M. Thangavadivelu, Income Tax Dept., Colombo.

Mr. S. Kangeyan, Port Commission, Colombo.

Mr. S. Balasubramaniam, Govt. Stores, Colombo.

Mr. S. T. Ketheeswaranathan, Audit Office, Colombo

Mr. S. Ratnasabapathy, Audit Office, Colombo.

Mr. S. Pathmanathan, Collection Branch, Income Tax Dept., Colombo.

Mr. S. Jayasingham, Asst. Irrigation Engineer, Huruluwewa Scheme, Anuradhapura.

Mr. C. M. Ansari, Civil Medical Stores, Borella.

Mr. N. Mahendrarajah, Clerk, Royal College, Colombo.

Mr. M. Kanagasabapathy, Central Bank, Colombo.

Mr. V. Sangaralingam, Richard Pieris & Co., Colombo.

Mr. C. Shanmuganathan, Forest Office, Anuradhapura.

Mr. M. Vivekananda, Land Registry, Jaffna.

Mr. T. Sathianathan, Govt. Mixed School, Batticaloa.

Mr. T. Pathmanathan, R. A. F. Katunayka

Mr. E. E. Aiyadurai, Teacher, R. K. M. School, Akkaraipattu.

Mr. S. Nadarajah, Teacher, H. B. E. School, Pungudutivu.

Mr. G. Balakrishnan, Stenographer, Lake House, Colombo.

Mr. R. Sanmugam, Editorial Staff, Thinnakaran.

Mr. C. Gopalaswamy, Prithivi Insurance Co. Ltd., Colombo.

Mr. M. Kandaswamy, Indian Overseers' Bank, Colombo.

Mr. T. Arianayagam, S. H. S. Office, Anuradhapura.

Mr. T. Kanagarajah, Physiotherapist, General Hospital, Colombo.

STAFF 1955

1. Mr. S. Ambikaipakan, B. A. Principal
2. „ C. Vyramuttu, B. A., Vice-Principal
3. „ T. Seenivasagam, First Class Trained
& Inter Arts
4. „ V. Vytilingam, B. A.
5. „ S. Canthapillai, B. A.
6. „ S. Thuraisingam, B. A.
7. „ S. Senthilnathan, B. A.
8. „ U. K. Kumaran, B. Sc.
9. „ T. Paramsothy, B. Sc.
10. „ K. Sapanadesar, B. A.
11. „ P. Elanganayagam, B. A., Post graduate
Trained
12. Miss P. Sabaratnasinghe, B. A.
13. Mr. M. Paramanathan, B. Sc.
14. „ E. Paranchothy, Inter Arts
15. Mr. C. Chelliah, English Trained
16. „ C. M. A. Jeffrie, English Trained
17. „ V. Karthigesu, English Trained
18. „ S. Viswanathan, H. S. C. & English Trained
19. „ R. Kanesan, Inter Science
20. „ K. Vaithianathan, Inter Arts & Bala Pandit
21. Miss. L. Elaiyappa, Inter Arts
22. Mr A. A. A. Caffoor, Inter Science (Lond.) &
First in Science (Ceylon)
23. „ E. R. Williams, 1st Class Drawing
Certificate
24. „ V. Subramaniam, Tamil Trained, (Head
Teacher)

25. „ Vidwan A. Kanagasabai, Tamil Trained
26. „ Pandit S. Nadarajah, Tamil Trained
27. „ S. Gopalapillai, Tamil Trained & Bala Pandit
28. „ T. Yoganathan, Tamil Trained
29. „ P. Gopala, Tamil Trained
30. „ T. Paramanathan, Tamil Trained
31. „ S. Kumarasurier, Tamil Trained & S.S.C.(Eng.)
32. „ V. Ramakrishna, Tamil Trained
33. „ T. C. Subramaniam, Tamil Teachers' Prelim.
34. „ C. Sivapragasapillai, Diploma in Physical
Education
35. „ S. Rajadurai, F. I. C. A. with S. S. C. (English)
36. „ S. Balasubramania Iyer, S. S. C. (English)
37. Rev. U. Saddhananda Thero, S. S. C. (English)
38. Miss K. Elaiyappa, English Teachers' Certificate
39. Mrs. P. Jayaseelan, Diploma in Music & S. S. C.
(English)
40. „ S. Packiam, Tamil Trained
41. Miss S. Vellupillai, S. S. C. (English) & Domestic
Science (Junior)
42. „ A. Veeragathy, Tamil Trained
43. „ A. Ahilesar, Tamil Trained, S.S.C.(English)
44. Mrs. V. Mathuralingam Tamil Trained

CLERK :

Mr. T. Ganesharatnam

LIBRARIAN :

Mr. R. Mailvaganam

CALENDAR, 1955

Vaidyeshwara Vidyalaya, Jaffna

FIRST TERM

Monday	10-1-55	First Term begins
Thursday	13-1-55	Thaipongal Holiday
Friday	14-1-55	"
Friday	4-2-55	Independence Commemoration Day—Holiday
Monday	21-2-55	Mahasivarathri—Holiday
Thursday	24-2-55	Ramakrishna's Birthday— Holiday
Monday	4-4-55	Vannarponnai Sivan Temple Car Festival—Holiday
Wednesday	6-4-55	First Term ends

SECOND TERM

Friday	13-5-55	Second Term begins
Monday	23-5-55	Ramzan—Holiday
Monday	4-7-55	Esala Moonday—Holiday
Monday	18-7-55	Mavidapuram Car Festival— Holiday
Tuesday	19-7-55	Adiammavasai—Holiday
Monday	1-8-55	Second Term ends

THIRD TERM

Monday	22- 8-55	Third Term begins
Tuesday	25-10-55	Vijayathasami—Holiday
Friday	11-11-55	Last Friday in Aippasi— Holiday
Monday	14-11-55	Deepavali—Holiday
Friday	9-12-55	Third Term ends

EDITORIAL NOTES

The change over from English to Swabasha as the Medium of instruction in the Post Junior classes of English schools is the topic that is being discussed on all sides today. Ever since the Department took the step of compulsorily making Swabasha the medium of instruction in the sixth standard in 1953, it was expected that the Swabasha medium would be progressively introduced to cover in course of time the entire school course of students up to the Senior School Certificate Class and later into the University classes.

But complaints from some leading Educationists that the steady implementation of this policy would lead to a deterioration of the standard of education, and that there is an inadequacy of text books and teachers qualified to teach science and mathematics in the Post Primary classes has led the Government to re-examine its policy of introducing the Swabasha medium in the Senior classes in 1956 and after. The result was the appointment of a Commission under the chairmanship of a retired Chief Justice of the Supreme Court. This Commission seems to be divided in its opinion as to the advisability of introducing the Swabasha medium in the Senior classes in 1956. The main difficulty, they point out, is the lack of suitably qualified teachers and text books in such subjects as Physics, Chemistry, Botany, Zoology and Advanced and Applied Mathematics.

While there is something to be said for this, there appears to be a total lack of appreciation of the fate of the thousands of children who are today caught up in the Swabasha stream. What is to happen to those who will pass the 8th standard at the end of 1955.

There will be students who will have learnt all their subjects in the Swabasha with English as a secondary language. With the English they have learnt do Educationists think it will be possible for them to sit for the G. C. E. Examination in English at the end of two years in Dec. '57. With the standard of the Examination being maintained at the present level it must be latent to any teacher that this will be almost impossible for more than 90% of the students. The result will inevitably be stagnation and wastage of two or more precious years in the life of these students. One might reasonably ask why innocent children should be made victims of a policy pursued without sufficient fore-thought and adequate planning by the Department of Education in its anxiety to yield to National Sentiment.

We are going through a period of transition and difficulties have to be faced, but one is entitled to ask whether the Ministry and Department of Education did introduce this Swabasha policy in 1953 after a careful examination of its implications and probable effects in the future on the students affected by it; and even after the introduction of this policy has it done what it should have done to overcome the difficulties that confront it today. One is compelled to answer that there has been a lamentable failure on the part of the authorities concerned to view these in their correct perspective and to take adequate action to meet the need.

Whatever the other factors that might influence one's decision one should put the interest of the child first, and hence the steady implementation of the Swabasha policy as introduced in 1953 has to go on; and teachers and others concerned should work as in

a state of emergency and mitigate the evils incidental to a period of transition.

Last year we published a Souvenir in connection with the Festival of Arts held last August. It contained among other articles of interest a record of the progress made by the college during the last decade. It was well illustrated and must have provided all our students and friends with interesting reading. The proceeds from the Festival of Arts and Raffle have been put to good use and today we have a new and stately hall, in addition to the other buildings that have been erected during the course of this year.

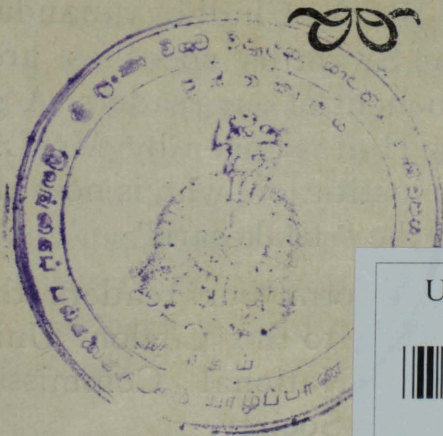
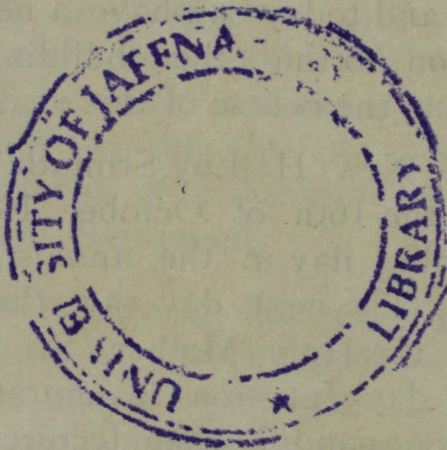
The opening of the New Hall by Srimath Swami Yatiswaranandaji on the 16th of October 1954 will ever remain a memorable day in the annals of Vaidyeshwara Vidyalaya. The next day saw the Centenary Celebrations of the Holy Mother, Sri Sarada Devi. It was a full day function inaugurated by Srimath Swami Yatiswaranandaji when lectures were delivered by Srimath Swami Chidbhavanandaji and others. The text of the Swamiji's speeches are given in these pages for the benefit of our readers. A graphic description of the New Hall is given by Mr. L. Pakirsamy an old boy of our institution, who is now attached to the editorial staff of the "Elakesari."

We are happy to inform our readers that our Principal has been elected to the Ceylon University Court and the Unesco National Commission by the Jaffna Oriental Studies Society.

The All Ceylon Oratorical contest organised by the Ramakrishna Mission (Ceylon Branch) in connection with the Holy Mother Centenary celebration found one of our students, Master K. Suntharalingam

winning the 2nd place in the Junior section in both the English and Tamil contests.

We express our thanks to all those who have helped in the production of this number. Our thanks are due to the members of the Editorial Board for their advice and guidance. Special mention must be made of our printers who have printed the Journal to our satisfaction.

University of Jaffna

250146

Library

Printed at

Sri Sanmuganatha Press, Jaffna.

250146

ARCHIVES

COVER PRINTED AT THE THIRUMAKAL PRESS, CHUNNAKAM